

แผนแม่บท การจัดการความรู้ (KM)

➤ ระยะเวลา 5 ปี (พ.ศ. 2569 - 2573)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

คำนำ

แผนแม่บทการจัดการความรู้ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2569–2573) ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จัดทำขึ้นเพื่อกำหนดกรอบแนวทางเชิงยุทธศาสตร์ในการขับเคลื่อนการจัดการความรู้ให้ดำเนินการอย่างเป็นระบบ มีความต่อเนื่อง และสามารถติดตามประเมินผลได้ โดยให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์และพันธกิจของมหาวิทยาลัยด้านการพัฒนานคน การวิจัยและนวัตกรรม และการบริการวิชาการ ตลอดจนแนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารจัดการเพื่อบูรณาการเป็นมหาวิทยาลัยนวัตกรรมเพื่อสังคม

แผนฉบับนี้ให้ความสำคัญกับการระบอบองค์ความรู้ที่จำเป็นต่อภารกิจ การยกระดับสมรรถนะบุคลากร การพัฒนากระบวนการทำงาน และการนำองค์ความรู้ไปใช้ประโยชน์ให้เกิดผลลัพธ์ต่อผู้เรียน ผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยกำหนดกลไกการดำเนินงานผ่านชุมชนนักปฏิบัติ 4 ประเด็น ได้แก่ CoP 1 การจัดการเรียนการสอน (Teaching and Learning Management) CoP 2 วิจัยและนวัตกรรมเชิงพาณิชย์เพื่อการพัฒนาผู้ประกอบการ (Innovation and Commercial Research for Entrepreneurship) CoP 3 การจัดการองค์กรสมัยใหม่ (Modern Organizational Management) และ (4) CoP 4 หลักสูตรและบริการวิชาการเชิงพาณิชย์เพื่อสร้างรายได้ (Commercial Academic Programs and Services for Revenue Generation) ควบคู่กับการขับเคลื่อนในระดับหน่วยงาน เพื่อเสริมสร้างวัฒนธรรมองค์กรแห่งการเรียนรู้และการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

มหาวิทยาลัยขอขอบคุณหน่วยงานและบุคลากรทุกส่วนที่ให้ความร่วมมือในการจัดทำแผนฉบับนี้ และคาดหวังว่าแผนแม่บทการจัดการความรู้ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2569–2573) จะเป็นกลไกสำคัญในการยกระดับประสิทธิภาพและคุณภาพการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย และสนับสนุนการพัฒนางานองค์กรให้บรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์อย่างเป็นรูปธรรม

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญ	1
ข้อมูลพื้นฐานมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	2
การวิเคราะห์ SWOT การจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	3
กรอบแนวทางและกระบวนการดำเนินงานการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	5
ข้อกำหนดนโยบายการจัดการความรู้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	5
บทที่ 2 กรอบทิศทางการจัดการความรู้เพื่อผลลัพธ์เชิงยุทธศาสตร์	7
วิสัยทัศน์การจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	7
เป้าหมายและวัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์การจัดการความรู้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	7
ยุทธศาสตร์การจัดการความรู้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	8
ความเชื่อมโยงกับแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย และตัวชี้วัดสถาบันอุดมศึกษากลุ่มที่ 2	9
บทที่ 3 ระบบการบริหารจัดการและกลไกการขับเคลื่อนแผนแม่บทการจัดการความรู้	17
หลักการบริหารแผนแม่บทการจัดการความรู้	17
วงจรการขับเคลื่อนระดับส่วนงานตามรอบปีงบประมาณ	17
กลไกขับเคลื่อนผ่านชุมชนนักปฏิบัติ 4 ด้าน	18
หลักเกณฑ์และกระบวนการกำหนดชุมชนนักปฏิบัติ (CoP)	19
CoP 1 การจัดการเรียนการสอน	19
CoP 2 วิจัยและนวัตกรรมเชิงพาณิชย์เพื่อการพัฒนาผู้ประกอบการ	21
CoP 3 การจัดการองค์กรสมัยใหม่ (Modern Organizational Management)	23
CoP 4 หลักสูตรและบริการวิชาการเชิงพาณิชย์เพื่อสร้างรายได้	24
บทที่ 4 การติดตาม ประเมินผล และการรายงานผลการจัดการความรู้	29
การติดตามผลการดำเนินงาน	29
การประเมินผลการจัดการความรู้	29
การรายงานผล	30
การใช้ผลเพื่อการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง	30
นิยามศัพท์เฉพาะ	31
 ภาคผนวก ก	
ภาคผนวก ข	

สารบัญภาพ

		หน้า
รูปที่ 2.1	กรอบแผนแม่บทการจัดการความรู้ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2569 ถึง พ.ศ. 2573)	7
รูปที่ 2.2	แผนภาพเชื่อมโยง วิสัยทัศน์ KM เป้าหมาย กลไก CoP และ KMI มทร.ศรีวิชัย	16

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1	การเชื่อมโยงเป้าหมายการจัดการความรู้กับวัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์การจัดการความรู้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
ตารางที่ 2.2	การเชื่อมโยงหลักของชุมชนนักปฏิบัติ (CoP) กับเป้าหมาย ยุทธศาสตร์ และวัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์การจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัย และตัวชี้วัดสถาบันอุดมศึกษากลุ่มที่ 2
ตารางที่ 2.3	การเชื่อมโยงเป้าหมายการจัดการความรู้ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายกับวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์และยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย ตามแผนแม่บทการจัดการความรู้ ระยะ 5 ปี พ.ศ. 2569 ถึง พ.ศ. 2573

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยเป็นสถาบันอุดมศึกษากลุ่มที่ 2 ตามการจัดกลุ่มของกระทรวง การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม โดยมุ่งเน้นการพัฒนาเทคโนโลยีและการสร้างนวัตกรรม ทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญในการผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติ การวิจัย และการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการพัฒนาเชิง พื้นที่และภาคการผลิต ตลอดจนการให้บริการวิชาการแก่ชุมชนและสังคมบนฐานศาสตร์แห่งแผ่นดินและภูมิ ปัญญาท้องถิ่นในพื้นที่ภาคใต้ การดำเนินการกิจดังกล่าวจำเป็นต้องอาศัยระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ทันสมัย และมีความคล่องตัว เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของบริบทโลก เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี โดยเฉพาะการเปลี่ยนผ่านสู่ยุคดิจิทัลซึ่งส่งผลต่อรูปแบบการเรียนรู้ การบริหารจัดการ และความคาดหวังของ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เพื่อให้การพัฒนาองค์กรเป็นไปอย่างเป็นระบบและมุ่งสู่การ บรรลุวิสัยทัศน์ มหาวิทยาลัยนวัตกรรมเพื่อสังคม (Innovative University for Society) มหาวิทยาลัยได้ จัดทำและทบทวนแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยระยะปานกลาง 5 ปี พ.ศ. 2566 ถึง พ.ศ. 2570 (ฉบับทบทวน) ควบคู่กับการนำเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (Education Criteria for Performance Excellence: EdPEX) มาใช้เป็นกรอบในการยกระดับระบบบริหารจัดการและผลลัพธ์ของ องค์กร โดยให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางเชิงยุทธศาสตร์ การออกแบบและปรับปรุงกระบวนการ การบริหารจัดการข้อมูลสารสนเทศ การวัดและประเมินผล และการกำกับติดตามตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้ การดำเนินงานมีมาตรฐาน โปร่งใส และตรวจสอบได้

ในด้านการจัดการความรู้ มหาวิทยาลัยมุ่งพัฒนาระบบและกระบวนการจัดการความรู้อย่างต่อเนื่อง เพื่อเสริมสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ร่วมกันและยกระดับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยส่งเสริมให้บุคลากร ทุกกลุ่มแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ถ่ายทอดประสบการณ์ และสังเคราะห์องค์ความรู้จากการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน ลดความซ้ำซ้อน และยกระดับคุณภาพผลลัพธ์ของหน่วยงาน โดยมีข้อมูลสนับสนุนอย่างเพียงพอ ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยกำหนดให้แต่ละส่วนงานระบุสภาพความรู้ที่พึงประสงค์ วิเคราะห์ช่องว่างองค์ความรู้ และออกแบบกระบวนการจัดการความรู้ให้ชัดเจนสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนา มหาวิทยาลัยและกรอบตัวชี้วัดของสถาบันอุดมศึกษากลุ่มที่ 2 ภายใต้แนวทางของ EdPEX ที่ให้ความสำคัญกับ การเรียนรู้ระดับองค์กร การประเมินผล และการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ การขับเคลื่อนการจัดการความรู้ ของมหาวิทยาลัยยึดโยงกับวัฒนธรรมองค์กร “มีความสุข ทันสมัย ใจบริการ” และค่านิยมหลัก RUTS เพื่อให้ การพัฒนาและการใช้ประโยชน์องค์ความรู้เกิดผลต่อการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน และวัดผลได้ โดยมี สารสำคัญดังนี้ ความรับผิดชอบ (Responsibility) ความเป็นหนึ่งเดียว (Unity) เทคโนโลยีและนวัตกรรม (Technology and Innovation) และรัศมีแห่งปัญญา (Shining Wisdom) ภายใต้กรอบค่านิยมดังกล่าว มหาวิทยาลัยได้พัฒนาระบบคลังความรู้ดิจิทัลของมหาวิทยาลัย คือ คลังภูมิคลังแห่งปัญญา (Repository of Shining Wisdom) เพื่อรวบรวม จัดเก็บ กลั่นกรอง และเผยแพร่องค์ความรู้จากการปฏิบัติงาน การจัดการ การเรียนการสอน การวิจัย และนวัตกรรม ให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ ต่อยอด และขยายผลได้อย่างเป็นระบบ

ด้วยเหตุนี้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยจึงได้จัดทำแผนแม่บทการจัดการความรู้ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2569 ถึง พ.ศ. 2573) เพื่อขับเคลื่อนการจัดการความรู้อย่างเป็นระบบ สนับสนุนการเรียนรู้ระดับองค์กร และยกระดับผลลัพธ์ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยและตัวชี้วัดของสถาบันอุดมศึกษา กลุ่มที่ 2 โดยจัดตั้งชุมชนนักปฏิบัติ (Community of Practice: CoP) เป็นกลไกหลัก ในการขับเคลื่อน

กำหนดแนวทางการติดตามและประเมินผลตามแผน เพื่อนำผลไปใช้ปรับปรุงพัฒนา และสนับสนุนการบรรลุเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง

1.2 ข้อมูลพื้นฐานมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

วิสัยทัศน์ มหาวิทยาลัยนวัตกรรมเพื่อสังคม

สามารถวัดผลได้จากตัวชี้วัดหลัก ดังนี้

คะแนนการประเมินตามเกณฑ์การจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา “กลุ่มการพัฒนาเทคโนโลยีและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม” อยู่ในระดับ 4 ขึ้นไป

ระดับการลงทุนในงานวิจัยและพัฒนา (R&D) เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 15 ต่อปี

ผลการจัดอันดับ THE Impact Rankings (Overall Impact) อยู่ในช่วง อันดับที่ 601-800

พันธกิจ (Missions)

- 1) ผลิตกำลังคนเฉพาะทางที่มีคุณภาพ ตอบสนองอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ
- 2) สร้างงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ และนวัตกรรม ส่งการนำไปใช้ประโยชน์ต่อสังคมหรือสร้างมูลค่าเชิงพาณิชย์
- 3) ให้บริการวิชาการแก่สังคมด้วยนวัตกรรมสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน
- 4) สืบทอดศิลปวัฒนธรรมบนแนวทางวัฒนธรรมสร้างสรรค์

สมรรถนะหลัก (Core Competency)

มีความเชี่ยวชาญด้านทักษะปฏิบัติในสาขาวิชาชีพเฉพาะทาง เพื่อสร้างสรรค์นวัตกรรมสู่สังคม

ค่านิยมหลัก

R = Responsibility รับผิดชอบต่อตนเอง รับผิดชอบต่อหน้าที่ เพื่อผลิตนักปฏิบัติมืออาชีพ

U = Unity เป็นหนึ่งเดียว กลมเกลียวสามัคคี ทำงานเป็นทีม เสริมกำลัง สร้างความเข้มแข็ง เพื่อยกระดับและเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตกำลังคนและสร้างนวัตกรรมเพื่อพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน

T = Technology and Innovation ตามทัน พัฒนา ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการ การจัดการศึกษาและการสร้างเครือข่าย

S = Shining Wisdom รัศมีแห่งปัญญา การสร้างปัญญาด้วยการฝึกฝนและสร้างสรรค์ บนพื้นฐานของความรักและศรัทธา เพื่อให้เกิดนวัตกรรมที่เป็นภูมิปัญญาของคนไทย

วัฒนธรรมองค์กร (Organization Culture)

มีความสุข ทันสมัย ใจบริการ

คุณลักษณะบัณฑิตอันพึงประสงค์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มีเป้าหมายในการจัดการศึกษาที่มุ่งหวังให้บัณฑิตที่จบการศึกษาพร้อมเข้าสู่โลกแห่งการทำงานอย่างมืออาชีพและมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคม ดังนั้น จึงได้กำหนดคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ไว้ดังนี้

1) มีความรู้และทักษะทางวิชาชีพ บัณฑิตควรมีความรู้และทักษะที่หลากหลาย รวมถึงสามารถใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

2) มีความคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรม การมีความคิดสร้างสรรค์สามารถช่วยให้บัณฑิตสามารถแก้ปัญหาและสร้างโอกาสใหม่ ๆ ในการทำงาน

3) มีความสามารถในการสื่อสารและการทำงานเป็นทีม บัณฑิตควรมีทักษะในการสื่อสารที่ดี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถนำเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะได้ชัดเจน

4) มีคุณธรรม จริยธรรมและความรับผิดชอบ บัณฑิตควรปฏิบัติตามหลักคุณธรรม จริยธรรมและมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

5) มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง และเรียนรู้ตลอดชีวิต บัณฑิตควรมีความตั้งใจที่จะพัฒนาความรู้และทักษะของตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อสามารถปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

6) มีส่วนร่วมในกิจกรรมสังคม บัณฑิตควรมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่ช่วยพัฒนาสังคมและชุมชน

วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ (Strategic Objective: SO)

SO1 สร้างผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ

SO2 พัฒนาลงทุนวิจัย บริการวิชาการ และวัฒนธรรมสร้างสรรค์ เพื่อยกระดับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรมบนฐาน BCG Model

SO3 พลิกโฉมมหาวิทยาลัยไปสู่องค์กรดิจิทัล

SO4 ขับเคลื่อนองค์กรด้วยธุรกิจนวัตกรรม เพื่อบ่มเพาะผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 สร้างความโดดเด่นเฉพาะทางด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม สู่สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 2 สร้างงานวิจัยและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม ตามหมุดหมายการพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 สร้างองค์กรดิจิทัลสมรรถนะสูงเพื่อรองรับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก

ยุทธศาสตร์ที่ 4 สร้างโอกาสทางธุรกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของสังคมชุมชน

1.3 การวิเคราะห์ SWOT การจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
● มีกระบวนการจัดการความรู้ที่เป็นระบบ ครอบคลุม การวางแผน การดำเนินงาน การติดตาม และการปรับปรุงพัฒนา ● มีเครื่องมือและแบบฟอร์มมาตรฐานรองรับการกำหนดประเด็นความรู้ ตลอดจนตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้อง ● มีกลไกการกำกับติดตามและการกำหนดบทบาทผู้รับผิดชอบชัดเจน เอื้อต่อการขับเคลื่อนงานในทิศทางเดียวกัน ● มีคลังความรู้กลางรองรับการรวบรวม จัดเก็บ กลั่นกรอง และเผยแพร่องค์ความรู้ของมหาวิทยาลัย	● ประเด็นของชุมชนนักปฏิบัติ (CoP) บางส่วนมีความทับซ้อน ส่งผลให้การกำหนดจุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์ไม่คมชัด และเกิดความซ้ำซ้อนในการดำเนินงาน ● การเชื่อมโยงประเด็น CoP กับเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์และตัวชี้วัดของสถาบันอุดมศึกษากลุ่มที่ 2 ยังไม่ชัดเจนในบางประเด็น ● การใช้ประโยชน์จากคลังความรู้กลาง “คลังภูมิปัญญา” ในการปฏิบัติงานจริงยังมีจำกัด ส่งผลให้การนำความรู้ไปใช้ซ้ำ การต่อยอด และการขยายผลยังไม่ปรากฏชัด ● มาตรฐานคุณภาพขององค์ความรู้และหลักฐานสนับสนุนยังไม่สม่ำเสมอระหว่างหน่วยงาน

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรคและความเสี่ยง (Threats)
• สามารถต่อยอดเครือข่ายความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อแสวงหาองค์ความรู้ใหม่และพัฒนาแนวปฏิบัติร่วมกัน • มีศักยภาพในการยกระดับคลังความรู้กลางให้เป็นฐานสำหรับการใช้ประโยชน์ การใช้ซ้ำ การต่อยอด และการขยายผลในระดับมหาวิทยาลัย • สามารถเชื่อมโยงการจัดการความรู้กับยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยและตัวชี้วัดของสถาบันอุดมศึกษา กลุ่มที่ 2 เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่วัดและรายงานได้อย่างเป็นระบบ	• การเปลี่ยนแปลงของบริบทภายนอกอย่างรวดเร็ว อาจส่งผลให้องค์ความรู้ล้าสมัย หากไม่มีการทบทวนและปรับปรุงให้ทันต่อสถานการณ์ • ภารกิจประจำและข้อจำกัดด้านเวลา อาจกระทบต่อความต่อเนื่องของการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการสังเคราะห์องค์ความรู้ • ความไม่พร้อมหรือความไม่สม่ำเสมอของข้อมูล และหลักฐานสนับสนุน อาจทำให้การติดตามประเมินผลและการรายงานผลไม่ชัดเจนเท่าที่ควร

1.4 กรอบแนวทางและกระบวนการดำเนินงานการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยกำหนดกรอบแนวทางและกระบวนการจัดการความรู้เป็น 7 ขั้นตอนหลัก เพื่อให้การดำเนินงานด้านการจัดการความรู้เป็นระบบ มีมาตรฐาน และสามารถเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ พันธกิจ และกรอบเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEX) โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การบ่งชี้ความรู้ (Knowledge Identification)

ดำเนินการระบุความรู้สำคัญจำเป็นต่อการบรรลุพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย ครอบคลุมด้านการจัดการเรียนการสอน การวิจัยและนวัตกรรม การบริการวิชาการ การสร้างรายได้ และการบริหารจัดการองค์กร รวมทั้งระบุแหล่งความรู้ทั้งภายในและภายนอก เช่น ผู้เชี่ยวชาญ ผลงานวิจัย มาตรฐานวิชาชีพ นโยบายภาครัฐ และผู้มีส่วนได้เสีย

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและแสวงหาความรู้ (Knowledge Creation and Acquisition)

ดำเนินการสร้างองค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย นวัตกรรม การปฏิบัติงานจริง และการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ควบคู่กับการแสวงหาความรู้จากภาคีเครือข่าย การอบรม การประชุมวิชาการ การศึกษาดูงาน และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสนับสนุนการเรียนรู้ เพื่อให้ได้องค์ความรู้ที่ทันสมัยและตอบสนองต่อทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัย

ขั้นตอนที่ 3 การจัดการความรู้ให้เป็นระบบ (Knowledge Organization)

ดำเนินการจัดเก็บ จัดหมวดหมู่ และจัดระบบองค์ความรู้ให้เป็นมาตรฐาน เข้าถึงได้สะดวก ถูกต้อง และเป็นปัจจุบันผ่านระบบคลังความรู้ดิจิทัลของมหาวิทยาลัย เช่น คลังภูมิพลังแห่งปัญญา และระบบดิจิทัลที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนการสืบค้น สามารถนำไปใช้ประโยชน์ และการบริหารจัดการสินทรัพย์ความรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขั้นตอนที่ 4 การประมวลและกลั่นกรองความรู้ (Knowledge Refinement)

ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้อง ความน่าเชื่อถือ ความครบถ้วน และความเหมาะสมขององค์ความรู้ พร้อมพัฒนาให้อยู่ในรูปแบบมาตรฐานที่พร้อมใช้ เช่น คู่มือ แนวปฏิบัติที่ดี ฐานข้อมูล หรือชุดความรู้ที่ผ่านการรับรอง เพื่อรองรับการนำไปใช้ในระดับหน่วยงานและระดับมหาวิทยาลัย

ขั้นตอนที่ 5 การเข้าถึงและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Knowledge Access and Sharing)

ดำเนินการเผยแพร่องค์ความรู้ให้ผู้เกี่ยวข้องเข้าถึงได้อย่างทั่วถึง ผ่านช่องทางและกิจกรรมที่เหมาะสม เช่น ชุมชนนักปฏิบัติ เวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของมหาวิทยาลัย กิจกรรมพัฒนาและถ่ายทอดมาตรฐานคุณภาพ และระบบออนไลน์ เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ร่วมกันและการยกระดับประสิทธิภาพการดำเนินงาน

ขั้นตอนที่ 6 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เชิงลึกและชุมชนการเรียนรู้ (Knowledge Sharing and Learning Community)

ดำเนินการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากการปฏิบัติงานจริงโดยใช้ชุมชนนักปฏิบัติเป็นกลไกหลักในการสังเคราะห์ และถอดบทเรียน แลกเปลี่ยนเรียนรู้เชิงประสบการณ์ให้เป็นความรู้ที่ถ่ายทอดได้ ส่งเสริมการเรียนรู้เป็นทีม การปรับปรุงงาน และการพัฒนานวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง

ขั้นตอนที่ 7 การเรียนรู้และการนำความรู้ไปใช้ (Knowledge Utilization and Learning)

ดำเนินการนำองค์ความรู้ที่ผ่านการกลั่นกรองไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาบุคลากร งาน หลักสูตร ระบบงาน งานวิจัย นวัตกรรม และบริการวิชาการ พร้อมติดตามผลการใช้ประโยชน์ และนำผลลัพธ์มาทบทวนเพื่อปรับปรุง แผนปฏิบัติการและการดำเนินงานด้านการจัดการความรู้อย่างต่อเนื่อง

1.5 ข้อกำหนดนโยบายการจัดการความรู้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

มหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายการจัดการความรู้เป็นกรอบการดำเนินงานร่วมของทุกส่วนงาน โดยมุ่งบูรณาการจัดการความรู้กับแผนการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย นโยบายมหาวิทยาลัยดิจิทัล และระบบประกันคุณภาพ การศึกษาตามกรอบเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEX) และกรอบการประกันคุณภาพ AUN-QA ตลอดจนมาตรฐานการจัดการความรู้ที่เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัย โดยกำหนดแนวทางการดำเนินงาน ดังต่อไปนี้

1) การดำเนินงานสอดคล้องทิศทางมหาวิทยาลัย

กำหนดให้ทุกส่วนงานดำเนินการจัดการความรู้ตามกรอบของมหาวิทยาลัย และบูรณาการให้สอดคล้องกับ แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยฉบับปัจจุบัน นโยบายมหาวิทยาลัยนวัตกรรมเพื่อสังคม นโยบายมหาวิทยาลัยดิจิทัล และระบบประกันคุณภาพ โดยคำนึงถึงบริบทและภารกิจของส่วนงาน

2) การจัดทำแผนปฏิบัติการเชื่อมโยงเป้าหมายและตัวชี้วัด

กำหนดให้ทุกส่วนงานจัดทำแผนปฏิบัติการจัดการความรู้ให้สอดคล้องกับเป้าหมายด้านการจัดการความรู้ ของมหาวิทยาลัย เป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์ และตัวชี้วัดของส่วนงาน โดยวิเคราะห์สภาพปัจจุบันเทียบกับสภาพที่พึงประสงค์เพื่อระบุช่องว่างองค์ความรู้ และกำหนดแนวทางปิดช่องว่างให้เชื่อมโยงกับภารกิจหลักของมหาวิทยาลัย

3) บทบาทผู้นำในการกำกับและขับเคลื่อน

กำหนดให้ผู้บริหารทุกระดับทำหน้าที่กำหนดองค์ความรู้สำคัญจำเป็นของส่วนงาน สนับสนุนการบูรณาการ กิจกรรมการจัดการความรู้กับงานประจำ และใช้ผลการจัดการความรู้ประกอบการตัดสินใจและการพัฒนาองค์กร อย่างต่อเนื่อง

4) วัฒนธรรมการเรียนรู้และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

สนับสนุนให้ส่วนงานดำเนินกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างต่อเนื่องผ่านชุมชนนักปฏิบัติ เพื่อพัฒนา สมรรถนะบุคลากร ปรับปรุงกระบวนการงาน และสังเคราะห์องค์ความรู้จากการปฏิบัติงานจริงเพื่อนำไปใช้และขยายผล

5) การบริหารสินทรัพย์ความรู้บนฐานดิจิทัล

สนับสนุนการจัดเก็บ จัดระเบียบ และเผยแพร่องค์ความรู้บนระบบดิจิทัลของมหาวิทยาลัย โดยเชื่อมโยง องค์ความรู้จากแหล่งต่าง ๆ เช่น สื่อการเรียนการสอน งานวิจัย และผลงานนวัตกรรม เพื่อให้สามารถสืบค้น นำไปใช้ ประโยชน์ และต่อยอดได้ตามภารกิจ รวมทั้งนำส่งองค์ความรู้เข้าสู่ระบบคลังความรู้ดิจิทัลตามหลักเกณฑ์ที่ มหาวิทยาลัยกำหนด

6) การติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบ

พัฒนาระบบติดตามและประเมินผลการจัดการความรู้ตามตัวชี้วัดที่กำหนด โดยติดตามผลการนำองค์ความรู้ไปใช้ในการพัฒนาบุคลากร หลักสูตร งานวิจัย นวัตกรรม และบริการวิชาการ พร้อมเชื่อมโยงผลการประเมินกับระบบประกันคุณภาพ ระบบบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายใน และระบบประเมินผลการปฏิบัติงาน

7) การทบทวนและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

กำหนดให้กลไกการจัดการความรู้ระดับมหาวิทยาลัยติดตามประเมินผลภาพรวม และทบทวนปรับปรุงกรอบการดำเนินงาน เครื่องมือ และแนวทางการจัดการความรู้ให้เหมาะสมกับบริบทในยุคดิจิทัล เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์อย่างต่อเนื่อง

8) การใช้การจัดการความรู้เพื่อความสำเร็จเชิงยุทธศาสตร์

ส่งเสริมให้ทุกส่วนงานจัดให้มีกลไกการขับเคลื่อนการจัดการความรู้ที่เหมาะสม และดำเนินการปิดช่องว่างองค์ความรู้เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของส่วนงาน สนับสนุนการสร้างนวัตกรรมเชิงพาณิชย์และเชิงสังคม และสร้างผลกระทบต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของภูมิภาคตามบทบาทของมหาวิทยาลัย

บทที่ 2

กรอบทิศทางการจัดการความรู้เพื่อผลลัพธ์เชิงยุทธศาสตร์

รูปที่ 2.1 กรอบแผนแม่บทการจัดการความรู้ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2569 ถึง พ.ศ. 2573)

2.1 วิสัยทัศน์การจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

พัฒนาการจัดการความรู้ เพื่อยกระดับคุณภาพและนวัตกรรมเพื่อสังคมอย่างยั่งยืน

2.2 เป้าหมายและวัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์การจัดการความรู้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

เป้าหมายและวัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ด้านการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยกำหนดขึ้นเพื่อให้การดำเนินงานด้านการจัดการความรู้เป็นกลไกสนับสนุนการบรรลุวิสัยทัศน์ “มหาวิทยาลัยนวัตกรรมเพื่อสังคม” สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยและตัวชี้วัดเชิงยุทธศาสตร์ที่สำคัญ โดยกำหนดเป้าหมายหลักและวัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ที่ใช้ขับเคลื่อน ดังต่อไปนี้

เป้าหมายการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัย (KM Goal)

G1 พัฒนามหาวิทยาลัยให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้บนฐานระบบการจัดการความรู้และเทคโนโลยีดิจิทัล ที่มีมาตรฐานและเชื่อมโยงกันทั้งมหาวิทยาลัย

G2 ยกระดับสมรรถนะบุคลากรและคุณภาพการดำเนินงานของส่วนงาน ด้วยกระบวนการจัดการความรู้ ที่เป็นระบบ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง และก่อให้เกิดการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

G3 ขับเคลื่อนการใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้เพื่อพัฒนางานวิจัย นวัตกรรม และการบริการวิชาการ ให้เกิดผลกระทบเชิงเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของภูมิภาคอย่างเป็นรูปธรรม

G4 สร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เอื้อต่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การทำงานร่วมกัน และการใช้ข้อมูลและองค์ความรู้ เป็นฐานในการตัดสินใจเชิงบริหาร เพื่อยกระดับประสิทธิภาพและความสามารถในการแข่งขันของมหาวิทยาลัย ในระยะยาว

วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์การจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัย (KM Strategic Objectives)

SO1 พัฒนาระบบและโครงสร้างพื้นฐานการจัดการความรู้บนฐานดิจิทัลให้มีมาตรฐานเดียวกันในมหาวิทยาลัย และรองรับการรวบรวม จัดเก็บ สืบค้น และแลกเปลี่ยนความรู้ผ่านคลังภูมิปัญญา

SO2 ยกระดับคุณภาพและความพร้อมใช้ขององค์ความรู้ ด้วยหลักเกณฑ์การคัดเลือก กลั่นกรอง และจัดหมวดหมู่ให้เข้าถึงสะดวก ตรวจสอบความถูกต้อง และนำไปใช้ได้จริง

SO3 ยกระดับสมรรถนะบุคลากรและความเข้มแข็งของชุมชนนักปฏิบัติ ให้สามารถสกัด ถ่ายทอด แลกเปลี่ยน และประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อพัฒนางานอย่างต่อเนื่อง

SO4 ขับเคลื่อนการปรับปรุงกระบวนการและคุณภาพการดำเนินงานด้วยการจัดการความรู้ โดยขยายผลแนวปฏิบัติที่ดี จัดทำมาตรฐานการปฏิบัติงาน และพัฒนานวัตกรรมการทำงาน

SO5 ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้สู่การวิจัย นวัตกรรม การบริการวิชาการ และการถ่ายทอดเทคโนโลยี เพื่อให้เกิดผลลัพธ์และผลกระทบเชิงเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นรูปธรรมต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของภูมิภาค

ตารางที่ 2.1 การเชื่อมโยงเป้าหมายการจัดการความรู้กับวัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์การจัดการความรู้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

เป้าหมายการจัดการความรู้ (KM Goal)	วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์การจัดการความรู้ (KM Strategic Objectives)				
	SO1	SO2	SO3	SO4	SO5
G1 องค์กรแห่งการเรียนรู้บนฐานระบบการจัดการความรู้และเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีมาตรฐานและเชื่อมโยงทั้งมหาวิทยาลัย	✓	✓	✓		
G2 ยกระดับสมรรถนะบุคลากรและคุณภาพการดำเนินงานของส่วนงานด้วยกระบวนการจัดการความรู้ที่เป็นระบบและปรับปรุงต่อเนื่อง		✓	✓	✓	✓
G3 ใช้องค์ความรู้เพื่อพัฒนางานวิจัย นวัตกรรม และบริการวิชาการให้เกิดผลกระทบเชิงเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นรูปธรรม				✓	✓
G4 สร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เอื้อต่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การทำงานร่วมกัน และการตัดสินใจบนฐานข้อมูลและองค์ความรู้	✓	✓	✓	✓	

2.3 ยุทธศาสตร์การจัดการความรู้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย (KM Strategy)

ยุทธศาสตร์การจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยกำหนดขึ้นเพื่อเป็นกรอบทิศทางการพัฒนา บริหารจัดการ และใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้ของมหาวิทยาลัยอย่างเป็นระบบ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคน กระบวนการ งานวิจัยและนวัตกรรม ตลอดจนการสร้างผลกระทบเชิงสังคมและเศรษฐกิจในระดับพื้นที่ และใช้เป็นกรอบในการกำหนดประเด็นความรู้หลักและการพัฒนาและขับเคลื่อนชุมชนนักปฏิบัติในระยะต่อไป

ยุทธศาสตร์ที่ S1 พัฒนาระบบการจัดการความรู้บนฐานดิจิทัลเพื่อสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้

มุ่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสารสนเทศด้านการจัดการความรู้ ตลอดจนกลไกสนับสนุนและวัฒนธรรมการเรียนรู้ขององค์กร เพื่อให้การจัดการความรู้มีมาตรฐาน เข้าถึงได้ทั่วทั้งมหาวิทยาลัย และสามารถใช้ประโยชน์ได้จริง โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในคลังภูมิปัญญาในการรวบรวม จัดเก็บ สืบค้น แลกเปลี่ยน และต่อยอดองค์ความรู้ร่วมกันอย่างเป็นระบบ

ยุทธศาสตร์ที่ S2 ยกกระดับศักยภาพบุคลากรและคุณภาพการปฏิบัติงานของส่วนงานด้วยการจัดการความรู้

มุ่งใช้กระบวนการจัดการความรู้เป็นกลไกในการพัฒนาทักษะและสมรรถนะของบุคลากรควบคู่กับการยกระดับคุณภาพและประสิทธิภาพของกระบวนการของส่วนงาน ผ่านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การสังเคราะห์และเผยแพร่แนวปฏิบัติที่ดี การจัดทำมาตรฐานการปฏิบัติงาน การใช้ข้อมูลและหลักฐานเชิงประจักษ์ประกอบการตัดสินใจ รวมทั้งส่งเสริมการนำองค์ความรู้ไปประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนานวัตกรรม เพิ่มประสิทธิภาพการทำงานและยกระดับคุณภาพการให้บริการขององค์กร

ยุทธศาสตร์ที่ S3 ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้เพื่อสร้างนวัตกรรม พัฒนาเศรษฐกิจฐานเทคโนโลยี และสร้างผลกระทบต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของภูมิภาค

มุ่งส่งเสริมการนำองค์ความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนางานวิจัยและนวัตกรรม การถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อสังคม การพัฒนาผู้ประกอบการและธุรกิจฐานเทคโนโลยี การบริการวิชาการ และการพัฒนาหลักสูตรที่ตอบสนองความต้องการของภาคอุตสาหกรรมและสังคม โดยใช้การจัดการความรู้เป็นกลไกสำคัญในการสังเคราะห์ข้อมูล ความเชี่ยวชาญ และบทเรียนจากการดำเนินงาน เพื่อสร้างผลลัพธ์เชิงเศรษฐกิจและสังคมที่ชัดเจนในพื้นที่ภาคใต้ และเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของมหาวิทยาลัย

2.4 ความเชื่อมโยงกับแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย และตัวชี้วัดสถาบันอุดมศึกษากลุ่มที่ 2

แผนแม่บทการจัดการความรู้ ระยะ 5 ปี พ.ศ. 2569 ถึง พ.ศ. 2573 จัดทำขึ้นเพื่อเป็นกรอบทิศทางและกลไกขับเคลื่อนการพัฒนามหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย โดยกำหนดให้ “การจัดการความรู้” เป็นเครื่องมือเชิงระบบในการยกระดับสมรรถนะบุคลากร การพัฒนากระบวนการ และการเพิ่มผลลัพธ์ขององค์กร เพื่อสนับสนุนการบรรลุเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยในมิติการผลิตกำลังคนสายปฏิบัติการ การวิจัยและนวัตกรรม การบริหารจัดการองค์กรสมัยใหม่ และการสร้างคุณค่าต่อสังคมและเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน

มหาวิทยาลัยฯ จัดอยู่ในสถาบันอุดมศึกษากลุ่มที่ 2 จึงกำหนดให้การดำเนินงานด้านการจัดการความรู้เชื่อมโยงกับตัวชี้วัดที่สะท้อนบทบาทด้านการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม การใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรม การพัฒนาผู้ประกอบการ และการสร้างความร่วมมือกับภาคธุรกิจ อุตสาหกรรม และสังคม ตลอดจนการระดมทรัพยากรจากภายนอกและการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ทั้งนี้เพื่อให้การขับเคลื่อนมีผลสัมฤทธิ์ที่วัดได้ มีหลักฐานรองรับ และสามารถรายงานผลได้ตามกรอบตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การขับเคลื่อนเกิดผลในทางปฏิบัติ แผนแม่บทฉบับนี้กำหนดชุมชนนักปฏิบัติ (Community of Practice: CoP) เป็นกลไกหลักในการบูรณาการองค์ความรู้จากการปฏิบัติงานจริง การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการขยายผลสู่ผลลัพธ์เชิงยุทธศาสตร์ จำนวน 4 ด้าน

CoP 1 การจัดการเรียนการสอน (Teaching and Learning Management) มุ่งยกระดับผลลัพธ์การเรียนรู้ คุณลักษณะบัณฑิต และระบบพัฒนาและดูแลผู้เรียนให้มีความพร้อมต่อการประกอบอาชีพและการเรียนรู้ตลอดชีวิต ควบคู่กับการพัฒนาสมรรถนะสายวิชาการด้านการออกแบบการเรียนการสอนเชิงผลลัพธ์ (Outcome-Based Education: OBE) การวัดและประเมินผลตามผลลัพธ์การเรียนรู้ และการปรับปรุงคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

CoP 2 วิจัยและนวัตกรรมเชิงพาณิชย์เพื่อการพัฒนาผู้ประกอบการ (Innovation and Commercial Research for Entrepreneurship) มุ่งยกระดับงานวิจัยและนวัตกรรมสู่การใช้ประโยชน์เชิงพื้นที่และเชิงพาณิชย์ และพัฒนากลไกสนับสนุนผู้ประกอบการบนฐานองค์ความรู้และนวัตกรรม

CoP 3 การจัดการองค์กรสมัยใหม่ (Modern Organizational Management) มุ่งยกระดับสมรรถนะการบริหารจัดการและธรรมาภิบาล การกำกับติดตามผลการดำเนินงานและคุณภาพ การปรับปรุงและพัฒนากระบวนการอย่างต่อเนื่อง และการขับเคลื่อนองค์กรด้วยข้อมูล สารสนเทศ และระบบดิจิทัล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความคล่องตัวของการบริหารจัดการ

CoP 4 หลักสูตรและบริการวิชาการเชิงพาณิชย์เพื่อสร้างรายได้ (Commercial Academic Programs and Services for Revenue Generation) มุ่งพัฒนาหลักสูตรระยะสั้นและบริการวิชาการบนฐานองค์ความรู้และนวัตกรรมให้ตอบสนองความต้องการของภาคธุรกิจ อุตสาหกรรม และผู้มีส่วนได้เสีย เพื่อสร้างรายได้และระดมทรัพยากร เพิ่มคุณค่าทางสังคมและเศรษฐกิจ และยกระดับคุณภาพชีวิตของชุมชนทั้งในระดับภูมิภาคและระดับชาติ อย่างเป็นรูปธรรม

ทั้งนี้การดำเนินงานด้านการจัดการความรู้กำหนดให้สอดคล้องกับเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ โดยเน้นการบริหารจัดการตามข้อมูล การกำหนดตัวชี้วัด การติดตามและประเมินผล การจัดการความรู้เชิงระบบ และการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การเชื่อมโยงยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยและตัวชี้วัดสถาบันอุดมศึกษา กลุ่มที่ 2 สามารถตรวจติดตามได้อย่างเป็นระบบ มีหลักฐานรองรับ และพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง

ตารางที่ 2.2 การเชื่อมโยงหลักของชุมชนนักปฏิบัติ (CoP) กับเป้าหมาย ยุทธศาสตร์ และวัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์การจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัย และตัวชี้วัดสถาบันอุดมศึกษากลุ่มที่ 2

CoP	เป้าประสงค์ CoP (ย่อ)	KM Goal	KM Strategic Objectives	KM Strategy	ตัวชี้วัดสถาบันอุดมศึกษากลุ่มที่ 2 ที่เกี่ยวข้อง
CoP 1 การจัดการเรียนการสอน (Teaching and Learning Management)	ยกระดับผลลัพธ์การเรียนรู้ คุณลักษณะบัณฑิตระบบดูแลผู้เรียน พัฒนาสมรรถนะบุคลากรสายวิชาการ ตามแนวทาง OBE	G1, G2, G4	SO3, SO4	S2	ผลลัพธ์การเรียนรู้และคุณลักษณะบัณฑิตเชิงสมรรถนะ, ความพร้อมต่อการทำงาน, คุณภาพการจัดการเรียนการสอนและการปรับปรุงต่อเนื่อง
CoP 2 วิจัยและนวัตกรรมเชิงพาณิชย์เพื่อการพัฒนาผู้ประกอบการ (Innovation and Commercial Research for Entrepreneurship)	ยกระดับงานวิจัยและนวัตกรรมสู่การใช้ประโยชน์เชิงพื้นที่และเชิงพาณิชย์ พัฒนากลไกสนับสนุนผู้ประกอบการ	G3	SO5	S3	การใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรม การถ่ายทอดเทคโนโลยี การพัฒนาผู้ประกอบการ ความร่วมมือภาคธุรกิจและอุตสาหกรรม
CoP 3 การจัดการองค์กรสมัยใหม่ (Modern Organizational Management)	ยกระดับสมรรถนะการบริหารจัดการและธรรมาภิบาล กำกับติดตามคุณภาพ ปรับปรุงกระบวนการขับเคลื่อนด้วยข้อมูลและดิจิทัล	G2, G4	SO1, SO4	S1, S2	ประสิทธิภาพและคุณภาพการบริหารจัดการ การขับเคลื่อนด้วยข้อมูลและระบบดิจิทัล การปรับปรุงกระบวนการ ธรรมาภิบาล
CoP 4 หลักสูตรและบริการวิชาการเชิงพาณิชย์เพื่อสร้างรายได้ (Commercial Academic Programs and Services for Revenue Generation)	พัฒนาหลักสูตรระยะสั้นและบริการวิชาการบนฐานความรู้และนวัตกรรม ตอบโจทย์ภาคธุรกิจ อุตสาหกรรม และผู้มีส่วนได้เสีย เพื่อสร้างรายได้และระดมทรัพยากร	G3	SO5	S3	รายได้และการระดมทรัพยากรจากภายนอก หลักสูตรระยะสั้นตอบโจทย์ตลาด ผลลัพธ์บริการวิชาการและความร่วมมือภายนอก ผลกระทบต่อชุมชนระดับภูมิภาคและระดับชาติ

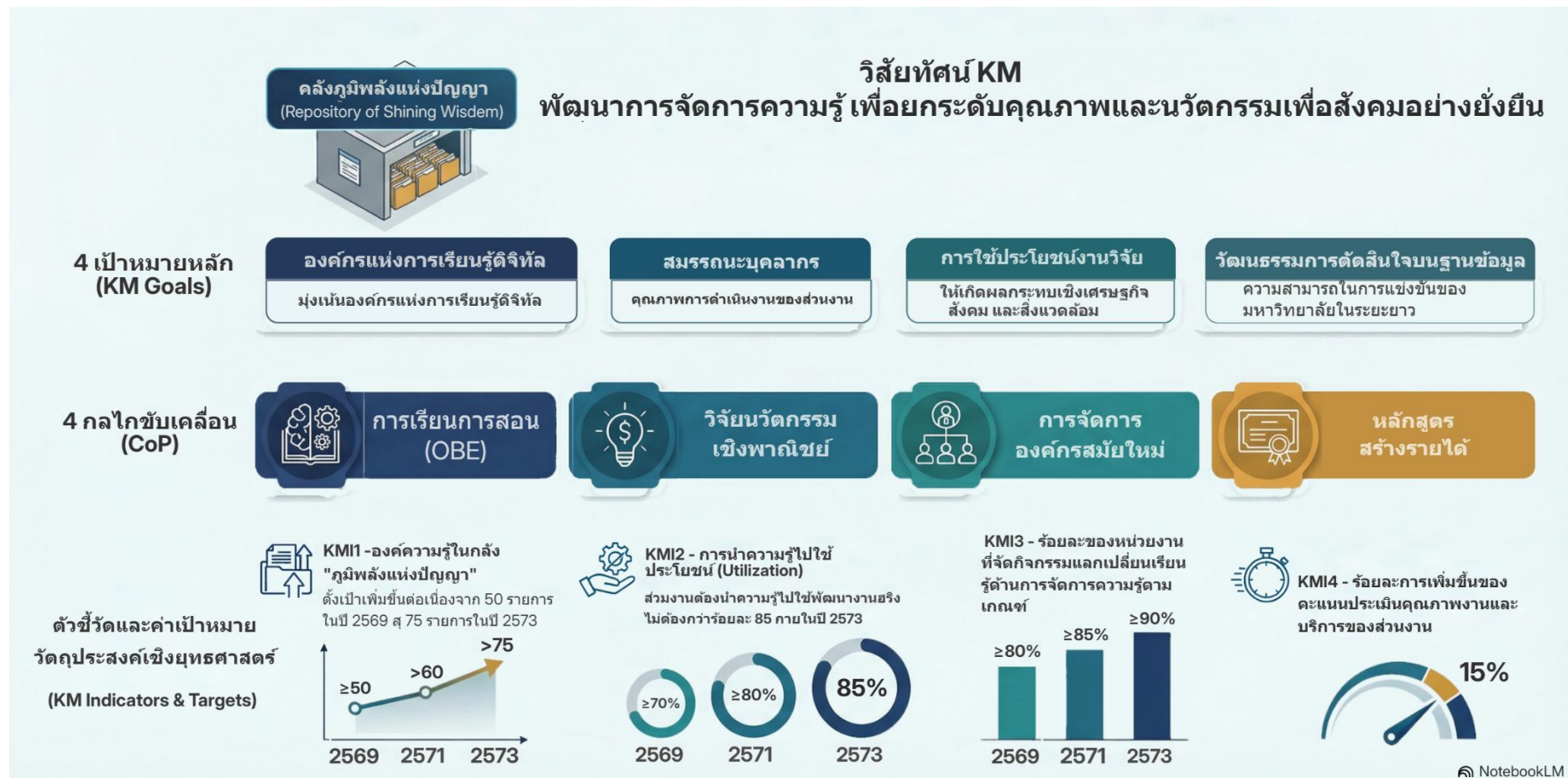
ตารางที่ 2.3 การเชื่อมโยงเป้าหมายการจัดการความรู้ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายกับวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์และยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย ตามแผนแม่บทการจัดการความรู้ ระยะ 5 ปี พ.ศ. 2569 ถึง พ.ศ. 2573

KMI	นิยาม	ค่าเป้าหมายปีงบประมาณ					เงื่อนไขการนับและข้อกำหนดหลักฐาน
		2569	2570	2571	2572	2573	
KMI1 จำนวนองค์ความรู้ที่เผยแพร่ในคลังภูมิปัญญา (KM-SO1, KM-SO2, KM-SO3)	จำนวนรายการองค์ความรู้ที่ผ่านการตรวจคุณภาพและได้รับการเผยแพร่ในสถานะ “เผยแพร่สมบูรณ์” ในคลังภูมิปัญญาแห่งปัญหา ภายในปีงบประมาณ (นับไม่ซ้ำรายการ) <u>สูตรคำนวณ</u> $KMI1 = \text{นับจำนวนรายการที่มีสถานะ “เผยแพร่สมบูรณ์” ภายในปีงบประมาณ} \\ - \text{ร้อยละความสำเร็จเทียบเป้า (\% Ach) =} \\ (\text{ผลจริง} \div \text{ค่าเป้า}) \times 100$	≥ 50	≥ 55	≥ 60	≥ 70	≥ 75	1) ให้นับเฉพาะรายการที่มีมติรับรอง จากคณะกรรมการดำเนินงานการจัดการความรู้ระดับหน่วยงาน และมีข้อมูลกำกับครบถ้วน ตามแบบที่กำหนด รายการต้อง เป็นไปตามเกณฑ์ขั้นต่ำของผลงานแนวปฏิบัติที่ดี (Good Practices) ตามจำนวนบุคลากรของหน่วยงาน 2) เกณฑ์จำนวนผลงาน KM ขั้นต่ำต่อปีงบประมาณ กำหนดจำนวนผลงาน KM ขั้นต่ำต่อปีสำหรับแนวปฏิบัติที่ดี (Good Practices) ตามจำนวนบุคลากรของหน่วยงาน 1-25 คน ≥1, 26-50 คน ≥2, 51-75 คน ≥3, 76-100 คน ≥4, มากกว่า 100 คน ≥5 ผลงาน
KMI2 ร้อยละของส่วนงานที่นำองค์ความรู้จากคลังภูมิปัญญาไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนางาน (KM-SO2, KM-SO4, KM-SO5)	ร้อยละของส่วนงานที่มีกรณีการนำองค์ความรู้จากคลังภูมิปัญญาไปประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนางาน ตามเกณฑ์จำนวนกรณีขั้นต่ำต่อปีงบประมาณของหน่วยงาน และมีหลักฐานผลลัพธ์ที่ตรวจสอบได้ <u>สูตรคำนวณ</u> $KMI2 = (\text{จำนวนส่วนงานที่มีกรณีนำไปใช้ประโยชน์ครบเงื่อนไข} \div \text{จำนวนส่วนงานทั้งหมด}) \times 100$	≥ 70	≥ 75	≥ 80	≥ 85	≥ 85	1) กรณีนำไปใช้ประโยชน์ต้องเป็นไปตามเกณฑ์จำนวนผลงาน KM ขั้นต่ำต่อปี ตามจำนวนบุคลากรของหน่วยงาน 1-25 คน ≥1, 26-50 คน ≥2, 51-75 คน ≥3, 76-100 คน ≥4, มากกว่า 100 คน ≥5 ผลงาน 2) ไม่นับการเข้าถึงข้อมูลหรือการดาวน์โหลดเพียงอย่างเดียว ต้องมีหลักฐานการนำไปใช้และผลลัพธ์ที่ตรวจสอบได้ เช่น ผลก่อนและหลัง ตัวชี้วัดที่เปลี่ยนแปลง ลดเวลา ลดข้อผิดพลาด เพิ่มคุณภาพบริการ 3) ต้องระบุ ชื่อองค์ความรู้หรือรหัสรายการในคลัง และสรุปแนวทางการนำไปใช้ประโยชน์ให้ตรวจสอบย้อนหลังได้

KMI	นิยาม	ค่าเป้าหมายปีงบประมาณ					เงื่อนไขการนับและข้อกำหนดหลักฐาน
		2569	2570	2571	2572	2573	
KMI3 ร้อยละของหน่วยงานที่จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการจัดการความรู้ตามเกณฑ์ (KM-SO3, KM-SO4)	ร้อยละของหน่วยงานที่จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการจัดการความรู้ ไม่น้อยกว่า 2 ครั้งต่อปีงบประมาณ มีผู้เข้าร่วมตามเกณฑ์ และมีรายงานสรุปองค์ความรู้พร้อมประเด็นนำไปใช้ประโยชน์ <u>สูตรคำนวณ</u> $KMI3 = (\text{จำนวนหน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์} \div \text{จำนวนหน่วยงานทั้งหมด}) \times 100$	≥ 80	≥ 85	≥ 85	≥ 90	≥ 90	1) นับเฉพาะกิจกรรมที่มีกำหนดตามแผนการจัดการความรู้ของหน่วยงาน โดยมีวัตถุประสงค์ด้านการจัดการความรู้ ชัดเจน และมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากการปฏิบัติงานจริง 2) ต้องมีผู้เข้าร่วมตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยกำหนด 3) ต้องมีรายงานสรุปองค์ความรู้ ระบุประเด็นความรู้ บทเรียน หรือแนวปฏิบัติที่ได้ ประเด็นหรือแผนการนำไปใช้ประโยชน์ และเกณฑ์จำนวนผลงาน KM ขึ้นต่อดำเนินการตามจำนวนบุคลากรของหน่วยงาน 1-25 คน ≥1, 26-50 คน ≥2, 51-75 คน ≥3, 76-100 คน ≥4, มากกว่า 100 คน ≥5 ผลงาน 4) หลักฐานประกอบอย่างน้อย ได้แก่ รายชื่อผู้เข้าร่วม ภาพกิจกรรม เอกสารประกอบหรือสไลด์ และรายงานสรุปผล
KMI4 ร้อยละการเพิ่มขึ้นของคะแนนประเมินคุณภาพงานและบริการของส่วนงาน เมื่อเทียบกับปีฐาน 2569 (KM-SO4, KM-SO2)	ร้อยละการเพิ่มขึ้นของคะแนนประเมินคุณภาพงานและบริการของส่วนงาน ในปีงบประมาณปัจจุบัน เมื่อเทียบกับคะแนน ปีฐาน (Baseline Year) วิธีการประเมินและการให้คะแนนที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยมีหลักฐานการปรับปรุงงานที่เชื่อมโยงกับองค์ความรู้จากคลังภูมิปัญญาแห่งปัญญา <u>สูตรคำนวณ</u> $KMI4 (\%) = [(\text{คะแนนปีรายงาน} - \text{คะแนนปีฐาน 2568}) \div \text{คะแนนปีฐาน 2568}] \times 100$ หมายเหตุ กำหนดปีฐาน = ปีงบประมาณ พ.ศ. 2569	ปีฐาน (รายงาน คะแนน)	≥ 5	≥ 5	≥ 10	≥ 15	1) ปีฐาน (พ.ศ. 2569) ให้รายงาน คะแนนปีฐาน ตามเครื่องมือ และวิธีการประเมินที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยยังไม่คำนวณร้อยละการเพิ่มขึ้น 2) ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2570 เป็นต้นไป ต้องมีหลักฐานการปรับปรุงกระบวนการงานหรือการพัฒนางานที่เชื่อมโยงกับองค์ความรู้จากคลังภูมิปัญญาแห่งปัญญา โดยมีจำนวนประเด็นการปรับปรุงไม่น้อยกว่าเกณฑ์จำนวนผลงาน KM ขึ้นต่อดำเนินการของหน่วยงาน 1-25 คน ≥1, 26-50 คน ≥2, 51-75 คน ≥3, 76-100 คน ≥4, มากกว่า 100 คน ≥5 ผลงาน 3) ต้องระบุชื่อองค์ความรู้หรือรหัสรายการในคลังที่นำไปใช้ และจัดทำสรุปแนวทางการนำไปใช้ประโยชน์ให้ชัดเจน 4) ต้องมีผลลัพธ์ที่ตรวจสอบได้ และใช้อ้างอิงคะแนนจากแหล่งข้อมูลเดียวกันตามแผนฯ เพื่อให้เปรียบเทียบ

KMI	นิยาม	ค่าเป้าหมายปีงบประมาณ					เงื่อนไขการนับและข้อกำหนดหลักฐาน
		2569	2570	2571	2572	2573	
							5) เกณฑ์ประเมินคุณภาพงานและบริการของส่วนงาน ให้ใช้แบบประเมินมาตรฐานที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยให้คะแนนรวม 100 คะแนน และพิจารณาตามองค์ประกอบหลักดังนี้ 5.1) ประสิทธิภาพของงานและบริการ (30 คะแนน) ผลลัพธ์บรรลุตามวัตถุประสงค์ ตัวชี้วัดผลลัพธ์ดีขึ้น หรือปัญหาลดลง อย่างมีนัยสำคัญ 5.2) ประสิทธิภาพการดำเนินงาน (20 คะแนน) ระยะเวลาให้บริการลดลง ลดขั้นตอน ลดความสูญเสีย หรือใช้ทรัพยากรคุ้มค่า 5.3) คุณภาพมาตรฐานและความถูกต้อง (20 คะแนน) ความถูกต้องครบถ้วน ลดข้อผิดพลาด การปฏิบัติตามมาตรฐาน หรือระเบียบที่เกี่ยวข้อง 5.4) ความพึงพอใจผู้รับบริการหรือผู้มีส่วนได้เสีย (20 คะแนน) คะแนนความพึงพอใจเพิ่มขึ้น ข้อร้องเรียนลดลง มีหลักฐานผลสำรวจหรือข้อเสนอแนะ 5.5) การปรับปรุงและนวัตกรรมบริการ (10 คะแนน) มีการปรับปรุงต่อเนื่อง มีนวัตกรรมหรือแนวปฏิบัติที่ดี และสามารถขยายผลได้
KMI5 จำนวนหลักสูตรและบริการวิชาการเชิงพาณิชย์เพื่อสร้างรายได้ เฉพาะหน่วยงานจัดการเรียนการสอน (KM-SO5, KM-SO2)	จำนวนรายการหลักสูตรอบรมระยะสั้น และบริการวิชาการเชิงพาณิชย์ที่หน่วยงานเปิดดำเนินการภายในปีงบประมาณ และมีการรับรู้รายได้ในระบบการเงินตามระเบียบของมหาวิทยาลัย (นับไม่ซ้ำรายการ)	≥ 4	≥ 4	≥ 4	≥ 5	≥ 5	1) นับเฉพาะรายการที่มี เอกสารอนุมัติการดำเนินการตามระเบียบที่เกี่ยวข้อง และมี หลักฐานการรับรู้รายได้ ในระบบการเงินที่ตรวจสอบได้ 2) รายการต้องระบุ ชื่อหลักสูตรหรือบริการของหน่วยงาน ระยะเวลาดำเนินการ และยอดรายได้ที่รับรู้ ภายในงบประมาณ

KMI	นิยาม	ค่าเป้าหมายปีงบประมาณ					เงื่อนไขการนับและข้อกำหนดหลักฐาน
		2569	2570	2571	2572	2573	
	<u>สูตรคำนวณ</u> KMI5 = นับจำนวนหลักสูตรหรือบริการที่เปิดดำเนินการและมีการรับรู้รายได้ในปีงบประมาณ (นับไม่ซ้ำรายการ)						3) ให้ระบุการเชื่อมโยงองค์ความรู้หรือแนวปฏิบัติที่ดี ที่นำมาต่อยอดเป็นหลักสูตรหรือบริการ
KMI6 มูลค่ารายได้จากบริการวิชาการและหลักสูตรเชิงพาณิชย์ เฉพาะหน่วยงานจัดการเรียนการสอน (KM-SO5)	มูลค่ารายได้จากบริการวิชาการและหลักสูตรเชิงพาณิชย์ที่มหาวิทยาลัยรับรู้ในระบบการเงินภายในปีงบประมาณ และตรวจสอบได้จากหลักฐานทางการเงิน <u>สูตรคำนวณ</u> KMI6 = ผลรวมรายได้ที่รับรู้ในระบบการเงินจากรายการที่เข้าเกณฑ์ภายในปีงบประมาณ	≥ 1 ล้านบาท	≥ 1 ล้านบาท	≥ 1.5 ล้านบาท	≥ 1.5 ล้านบาท	≥ 1.5 ล้านบาท	ให้นับเฉพาะรายได้ที่มีเอกสารโครงการหรือสัญญา และหลักฐานการรับชำระครบถ้วนตามระเบียบที่กำหนด

รูปที่ 2.2 แผนภาพเชื่อมโยง วิสัยทัศน์ KM เป้าหมาย กลไก CoP และ KMI มทร.ศรีวิชัย

บทที่ 3

ระบบการบริหารจัดการและกลไกการขับเคลื่อนแผนแม่บทการจัดการความรู้

3.1 หลักการบริหารแผนแม่บทการจัดการความรู้

มหาวิทยาลัยกำหนดหลักการบริหารแผนแม่บทการจัดการความรู้ เพื่อให้การขับเคลื่อนแผนระยะ 5 ปี เป็นระบบ มีความต่อเนื่อง และสามารถติดตามประเมินผลและตรวจสอบได้ โดยมุ่งเน้นการบริหารแผนบนฐานผลสัมฤทธิ์ การบูรณาการกับรอบปีงบประมาณ และการใช้ข้อมูลและหลักฐานเชิงประจักษ์ประกอบการกำกับติดตาม ทั้งนี้ยึดหลักการสำคัญ ดังต่อไปนี้

1) บริหารแผนแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์และเทียบเคียงได้

กำหนดให้การขับเคลื่อนแผนยึดเป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนแม่บทเป็นแกนกลาง เพื่อให้สามารถติดตามความก้าวหน้า เปรียบเทียบผลการดำเนินงานข้ามปี และสรุปผลระดับมหาวิทยาลัยได้อย่างเป็นระบบ

2) บูรณาการการบริหารแผนฯ กับรอบปีงบประมาณและแผนปฏิบัติการของส่วนงาน

กำหนดให้การดำเนินงานด้านการจัดการความรู้ของทุกส่วนงานเชื่อมโยงกับแผนปฏิบัติการประจำปี และการจัดสรรทรัพยากรตามรอบปีงบประมาณ เพื่อให้กิจกรรมการจัดการความรู้เกิดผลในทางปฏิบัติ และไม่แยกส่วนจากงานประจำ

3) กำหนดมาตรฐานกลางเพื่อความสอดคล้องของข้อมูลและหลักฐาน

กำหนดมาตรฐานข้อมูลกำกับองค์ความรู้ เกณฑ์คุณภาพองค์ความรู้ รูปแบบการจัดเก็บและรายงานหลักฐาน และเงื่อนไขการนับผลการดำเนินงาน เพื่อให้ข้อมูลมีความถูกต้อง ครบถ้วน ตรวจสอบย้อนหลังได้ และใช้ประกอบการประเมินผลได้อย่างน่าเชื่อถือ

4) กำกับติดตามด้วยข้อมูลและหลักฐานเชิงประจักษ์

กำหนดให้การติดตามผลดำเนินการบนฐานข้อมูลที่เป็นแหล่งเดียวกันและตรวจสอบได้ โดยเน้นหลักฐานที่สะท้อน “การนำความรู้ไปใช้ประโยชน์” และ “ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น” ตามเกณฑ์ตัวชี้วัดที่กำหนด

5) เชื่อมโยงการประเมินผลกับระบบคุณภาพ การบริหารความเสี่ยง และการควบคุมภายใน

กำหนดให้ผลการดำเนินงานด้านการจัดการความรู้สามารถใช้เป็นข้อมูลสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพองค์กร การบริหารความเสี่ยง และการควบคุมภายใน เพื่อเสริมความเข้มแข็งของระบบบริหารจัดการและการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

6) ทบทวนและปรับปรุงแผนอย่างต่อเนื่องตามวงจรการบริหารคุณภาพ

กำหนดให้มีการทบทวนผลการดำเนินงานตามรอบเวลา สรุปบทเรียน ปรับปรุงแนวทาง เครื่องมือ และมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง เพื่อยกระดับประสิทธิภาพของการขับเคลื่อนแผนแม่บทอย่างต่อเนื่องตลอดช่วงแผน

3.2 วงจรการขับเคลื่อนระดับส่วนงานตามรอบปีงบประมาณ

มหาวิทยาลัยกำหนดวงจรการขับเคลื่อนการจัดการความรู้ระดับส่วนงานตามรอบปีงบประมาณ เพื่อให้การดำเนินงานมีความต่อเนื่องเป็นระบบ กำกับติดตามและรายงานผลได้อย่างตรวจสอบได้ โดยให้ทุกส่วนงานดำเนินการอย่างน้อยตามขั้นตอนสำคัญ ดังต่อไปนี้

1) การวางแผนและกำหนดประเด็นความรู้สำคัญจำเป็น

ส่วนงานวิเคราะห์บริบท ภารกิจ และตัวชี้วัดของส่วนงาน พร้อมประเมินสภาพปัจจุบันเทียบกับสภาพที่พึงประสงค์ เพื่อบูชาช่องว่างองค์ความรู้ กำหนดประเด็นความรู้สำคัญจำเป็น และจัดทำแผนปฏิบัติการ

จัดการความรู้ประจำปีให้เชื่อมโยงกับเป้าหมายการจัดการความรู้ วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ และตัวชี้วัดของแผนแม่บท รวมทั้งกำหนดผู้รับผิดชอบ เจ้าของข้อมูล และแหล่งหลักฐานที่จะใช้รายงานผลให้ชัดเจน

2) การดำเนินการจัดการความรู้จากการปฏิบัติงานจริง

ส่วนงานดำเนินกิจกรรมตามแผนปฏิบัติการ โดยสกัดองค์ความรู้จากการปฏิบัติงานจริง จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านชุมชนนักปฏิบัติหรือกลไกที่เหมาะสม โดยจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการจัดการความรู้ไม่น้อยกว่า 2 ครั้งต่อปีงบประมาณ และจัดทำองค์ความรู้ในรูปแบบมาตรฐาน พร้อมหลักฐานประกอบตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

3) การกลั่นกรอง รับรอง และจัดเก็บองค์ความรู้ในระบบคลังดิจิทัล

ส่วนงานดำเนินการกลั่นกรองคุณภาพ ความครบถ้วน และความถูกต้องขององค์ความรู้ตามเกณฑ์มาตรฐาน และจัดทำข้อมูลกำกับองค์ความรู้ให้ครบถ้วน ก่อนนำเสนอเข้าสู่ระบบคลังความรู้ดิจิทัล “คลังภูมิปัญญา” เพื่อให้สืบค้นได้สะดวกและตรวจสอบย้อนหลังได้

4) การนำความรู้ไปใช้ประโยชน์และขยายผล

ส่วนงานนำองค์ความรู้ที่ผ่านการกลั่นกรองไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาคน งาน และกระบวนการ รวมถึงการพัฒนาหลักสูตร งานวิจัย นวัตกรรม และบริการวิชาการ โดยจัดทำกรณีการนำไปใช้ประโยชน์ตามเงื่อนไขการนับของตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้อง และระบุชื่อองค์ความรู้หรือรหัสรายการในคลัง พร้อมสรุปวิธีการนำไปใช้ให้ตรวจสอบได้ รวมทั้งดำเนินการขยายผลภายในส่วนงานหรือระหว่างส่วนงานตามความเหมาะสม

5) การติดตาม ประเมินผล และรายงานผลตามตัวชี้วัด

ส่วนงานติดตามและสรุปผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของแผนแม่บท ฯ พร้อมหลักฐานประกอบตามเงื่อนไขการนับที่กำหนด และรายงานผลตามรอบเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยใช้สูตรการคำนวณตามตัวชี้วัด และจัดทำผลการดำเนินงานให้อยู่ในรูปแบบที่เทียบเคียงกับปีงบประมาณก่อนหน้า

6) การทบทวนบทเรียนและปรับปรุงแผนในรอบถัดไป

ส่วนงานนำผลการประเมิน ข้อค้นพบ และบทเรียนที่ได้รับมาทบทวนความสำเร็จและประเด็นที่ต้องปรับปรุง ปรับปรุงมาตรการ วิธีดำเนินงาน และแผนปฏิบัติการจัดการความรู้ประจำปีถัดไป พร้อมจัดทำข้อเสนอการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายของแผนแม่บท

3.3 กลไกขับเคลื่อนผ่านชุมชนนักปฏิบัติ 4 ด้าน

มหาวิทยาลัยได้ทบทวนและปรับโครงสร้างชุมชนนักปฏิบัติ (Communities of Practice: CoP) จากเดิม 9 กลุ่ม ได้แก่ CoP 1 การเรียนการสอนเพื่อพัฒนาบัณฑิต CoP 2 งานวิจัยและงานสร้างสรรค์ CoP 3 การบริการวิชาการ CoP 4 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม CoP 5 การบริหารจัดการ CoP 6 การประกันคุณภาพการศึกษา CoP 7 การพัฒนานักศึกษา CoP 8 การดำเนินงานของสายสนับสนุน และ CoP 9 องค์ความรู้ก่อนเกษียณ ให้เหลือ 4 กลุ่มประเด็นหลัก โดยบูรณาการ CoP ที่มีสาระ เป้าหมาย และกระบวนการเกี่ยวเนื่องกันเข้าไว้ด้วยกัน เพื่อให้การขับเคลื่อนการจัดการความรู้มีทิศทางเดียวกัน ลดความซ้ำซ้อนของการดำเนินงาน และเพิ่มประสิทธิภาพในการกำกับติดตาม การติดตามประเมินผล และการขยายผล ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยกำหนดให้ชุมชนนักปฏิบัติเป็นกลไกหลักในการบูรณาการองค์ความรู้จากการปฏิบัติงานจริง และขยายผลสู่ผลลัพธ์เชิงยุทธศาสตร์ ใน 4 ด้าน ดังนี้

CoP 1 การจัดการเรียนการสอน (Teaching and Learning Management) มุ่งยกระดับผลลัพธ์การเรียนรู้ คุณลักษณะบัณฑิต และการพัฒนาและดูแลผู้เรียนให้มีความพร้อมต่อการประกอบอาชีพและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

โดยบูรณาการองค์ความรู้จาก CoP 1 เดิม ด้านการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาบัณฑิต และเชื่อมโยงประเด็นที่เกี่ยวข้องจาก CoP 7 เดิม ด้านการพัฒนานักศึกษา เพื่อสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ

CoP 2 วิจัยและนวัตกรรมเชิงพาณิชย์เพื่อการพัฒนาผู้ประกอบการ (Innovation and Commercial Research for Entrepreneurship) มุ่งยกระดับงานวิจัยและนวัตกรรมสู่การใช้ประโยชน์เชิงพื้นที่และเชิงพาณิชย์ รวมทั้งพัฒนากลไกสนับสนุนผู้ประกอบการบนฐานองค์ความรู้และนวัตกรรม โดยบูรณาการองค์ความรู้จาก CoP 2 เดิม ด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ และเชื่อมโยงประเด็นที่เกี่ยวข้องจาก CoP 3 เดิม ด้านการบริการวิชาการ และ CoP 4 เดิม ด้านการทํานุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ในส่วนที่สามารถต่อยอดเป็นคุณค่าเชิงเศรษฐกิจและสังคม เพื่อเพิ่มศักยภาพการใช้ประโยชน์และขยายผลอย่างเป็นรูปธรรม

CoP 3 การจัดการองค์กรสมัยใหม่ (Modern Organizational Management) มุ่งยกระดับสมรรถนะการบริหารจัดการ การกำกับติดตามคุณภาพ การปรับปรุงกระบวนการ และการขับเคลื่อนองค์กรด้วยข้อมูลและระบบดิจิทัล โดยบูรณาการองค์ความรู้จาก CoP 5 เดิม ด้านการบริหารจัดการ CoP 6 เดิม ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และ CoP 8 เดิม ด้านการดำเนินงานของสายสนับสนุน เพื่อให้การบริหารจัดการมีมาตรฐาน โปร่งใส ตรวจสอบได้ และตอบสนองการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล

CoP 4 หลักสูตรและบริการวิชาการเชิงพาณิชย์เพื่อสร้างรายได้ (Commercial Academic Programs and Services for Revenue Generation) มุ่งพัฒนาหลักสูตรอาชีพ หลักสูตรระยะสั้น หลักสูตรแบบไม่ให้ปริญญา และบริการวิชาการบนฐานองค์ความรู้และนวัตกรรม เพื่อสร้างรายได้ เพิ่มคุณค่าทางสังคมและเศรษฐกิจ และยกระดับคุณภาพชีวิตของชุมชน โดยบูรณาการองค์ความรู้จาก CoP 3 เดิม ด้านการบริการวิชาการ และเชื่อมโยงประเด็นที่เกี่ยวข้องจาก CoP 2 เดิม ด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ตลอดจน CoP 4 เดิม ด้านการทํานุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ในส่วนที่สามารถต่อยอดได้ เพื่อพัฒนาข้อเสนอเชิงพาณิชย์ที่มีคุณภาพและแข่งขันได้

สำหรับ CoP 9 เดิม ด้านองค์ความรู้ก่อนเกษียณ มหาวิทยาลัยบูรณาการเป็น กลไกสนับสนุนทั้งองค์กร เพื่อ อํารงรักษาและถ่ายทอดองค์ความรู้สำคัญ (Critical Organizational Knowledge) ลดความเสี่ยงการสูญเสียความรู้ และสนับสนุนความต่อเนื่องของงานและการปรับปรุงผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องในทุกกลุ่มประเด็น

3.4 หลักเกณฑ์และกระบวนการกำหนดชุมชนนักปฏิบัติ (CoP)

3.4.1 CoP 1 การจัดการเรียนการสอน (Teaching and Learning Management)

3.4.1.1 บทนำและทิศทางการขับเคลื่อน

CoP 1 การจัดการเรียนการสอน เป็นกลไกสำคัญของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ในการรวบรวม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสังเคราะห์องค์ความรู้จากการปฏิบัติงานจริงของอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนการสอน ผลลัพธ์การเรียนรู้ และคุณลักษณะบัณฑิตให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัย โดยขับเคลื่อนการจัดการเรียนรู้บนฐานผลลัพธ์ และใช้คลังความรู้ดิจิทัล “คลังภูมิพลังแห่งปัญญา” เป็นฐานสนับสนุนการพัฒนาและการขยายผลแนวปฏิบัติที่ดีอย่างเป็นระบบ ทั้งนี้มหาวิทยาลัยให้ความสำคัญต่อการกิจการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรสายวิชาการตามแนวทางของสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และกรอบมาตรฐานสมรรถนะวิชาชีพอาจารย์ (Professional Standards Framework: PSF) เพื่อเสริมสร้างความพร้อมด้านการออกแบบการจัดการเรียนรู้ การดำเนินการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และการใช้ข้อมูลป้อนกลับเพื่อการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

3.4.1.2 วัตถุประสงค์และผลลัพธ์ที่คาดหวัง

วัตถุประสงค์

- 1) ยกระดับการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565 และแนวทางการจัดการศึกษาเชิงผลลัพธ์ (Outcome-based Education: OBE)
- 2) ส่งเสริมและขยายผลแนวปฏิบัติที่ดีและนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ให้สามารถนำไปใช้จริงในรายวิชาและหลักสูตร รวมทั้งจัดทำองค์ความรู้เพื่อการใช้ซ้ำและการถ่ายทอด เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการเรียนรู้และความพร้อมของผู้เรียนต่อการประกอบอาชีพและการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- 3) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและสื่อการเรียนรู้สมัยใหม่ในการจัดการเรียนรู้ การติดตามผู้เรียน และการจัดเก็บหลักฐานเชิงระบบ
- 4) ขับเคลื่อนการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรสายวิชาการตามแนวทางของ สป.อว. และกรอบ PSF ให้มีความพร้อมเชิงสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ครบวงจร ตั้งแต่การออกแบบ การดำเนินการ ไปจนถึงการประเมินและการให้ข้อมูลป้อนกลับ

ผลลัพธ์ที่คาดหวัง

- 1) ผลลัพธ์การเรียนรู้และคุณลักษณะบัณฑิตมีพัฒนาการที่ดีขึ้นตามตัวชี้วัดระดับรายวิชาและระดับหลักสูตร โดยมีหลักฐานตรวจสอบได้
- 2) ได้แนวปฏิบัติที่ดีและชุดความรู้ด้านการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านการสังเคราะห์และเผยแพร่ในคลังความรู้ดิจิทัล และสามารถขยายผลสู่ส่วนงานอื่นได้
- 3) อาจารย์มีสมรรถนะตามแนวทาง สป.อว. และกรอบ PSF เพิ่มขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม มีหลักฐานการพัฒนาตนเองและการพัฒนางานสอนที่ตรวจสอบย้อนหลังได้
- 4) มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนรู้และการจัดเก็บหลักฐานอย่างเป็นระบบ และนำข้อมูลไปใช้ปรับปรุงการสอนและหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง

3.4.1.3 ประเด็นองค์ความรู้หลัก (Knowledge Topics)

- 1) การออกแบบและพัฒนาหลักสูตร รายวิชา และแผนการสอนบนฐานผลลัพธ์ รวมถึงการจัดทำความเชื่อมโยงผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตรและรายวิชาให้สามารถตรวจสอบได้
- 2) การออกแบบการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับสมรรถนะผู้เรียนและบริบทของรายวิชา รวมถึงแนวทางการจัดการเรียนรู้เชิงรุกและการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง
- 3) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เชิงสมรรถนะ การจัดทำเครื่องมือและเกณฑ์ประเมินที่ชัดเจน และการจัดระบบข้อมูลป้อนกลับ เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงรายวิชาและหลักสูตรตามวงจรพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
- 4) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ การติดตามความก้าวหน้าผู้เรียน และการจัดเก็บหลักฐานผ่านระบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด
- 5) การพัฒนาสมรรถนะบุคลากรสายวิชาการตามแนวทางของสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และกรอบมาตรฐานสมรรถนะวิชาชีพอาจารย์ (PSF) ครอบคลุมด้านความรู้ สมรรถนะ และค่านิยม รวมถึงสมรรถนะด้านการออกแบบการเรียนรู้ การดำเนินการสอน การสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลพร้อมข้อมูลป้อนกลับ
- 6) การสกัดองค์ความรู้จากการปฏิบัติงานจริง และการพัฒนาให้อยู่ในรูปแบบองค์ความรู้มาตรฐานเพื่อเผยแพร่ในคลังความรู้ดิจิทัล และขยายผลการนำไปใช้ในระดับมหาวิทยาลัย

3.4.1.4 ผู้มีส่วนร่วมและบทบาทโดยสังเขป

- 1) บริหารด้านวิชาการระดับมหาวิทยาลัยและระดับหน่วยงาน ทำหน้าที่กำหนดทิศทางสนับสนุนทรัพยากร และกำกับติดตามผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดที่กำหนด
- 2) อาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ทำหน้าที่พัฒนา แลกเปลี่ยน สังเคราะห์ และนำองค์ความรู้ไปใช้ในการปรับปรุงรายวิชาและหลักสูตร รวมทั้งจัดทำหลักฐานเชิงประจักษ์
- 3) บุคลากรสายสนับสนุนด้านวิชาการและเทคโนโลยีการศึกษา ทำหน้าที่สนับสนุนระบบข้อมูล เครื่องมือดิจิทัล การจัดเก็บหลักฐาน และการประสานการดำเนินงานตามแผนฯ โดยผู้เรียนหรือผู้มีส่วนได้เสีย ให้ข้อมูลสะท้อนผลการเรียนรู้ตามความเหมาะสม
- 4) ผู้รับผิดชอบด้านการประกันคุณภาพและระบบหลักฐาน ทำหน้าที่สนับสนุนกรอบมาตรฐาน ตรวจสอบความครบถ้วนของหลักฐาน และจัดเตรียมข้อมูลเพื่อรองรับการประกันคุณภาพตามเกณฑ์ AUN-QA และ EdPEx
- 5) นักศึกษาและผู้มีส่วนได้เสียภายนอกตามความเหมาะสม ทำหน้าที่ให้ข้อมูลสะท้อนผลการเรียนรู้ ความต้องการ และข้อเสนอแนะ เพื่อใช้ประกอบการปรับปรุงรายวิชาและหลักสูตร และการยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง

3.4.2 CoP 2 วิจัยและนวัตกรรมเชิงพาณิชย์เพื่อการพัฒนาผู้ประกอบการ (Innovation and Commercial Research for Entrepreneurship)

3.4.2.1 บทนำและทิศทางการขับเคลื่อน

ชุมชนนักปฏิบัติด้านวิจัยและนวัตกรรมเชิงพาณิชย์เพื่อการพัฒนาผู้ประกอบการ เป็นกลไกสำคัญของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยในการยกระดับการบริหารจัดการงานวิจัยและนวัตกรรมให้มุ่งสู่การใช้ประโยชน์จริง โดยขับเคลื่อนการแปลงองค์ความรู้จากการวิจัยสู่มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจและสังคม ผ่านกระบวนการพัฒนาต้นแบบ การทดสอบและยกระดับมาตรฐาน การถ่ายทอดเทคโนโลยี การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา และการเชื่อมโยงความร่วมมือกับภาคอุตสาหกรรม ภาคธุรกิจ ชุมชน และหน่วยงานภายนอกอย่างเป็นระบบ ทั้งนี้ CoP ทำหน้าที่เป็นเวทีบูรณาการการทำงานของนักวิจัย คณาจารย์ บุคลากรสายสนับสนุน และภาคีเครือข่าย เพื่อพัฒนากลไกการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยทั้งเชิงพื้นที่และเชิงพาณิชย์ ควบคู่การบ่มเพาะผู้ประกอบการ บนฐานองค์ความรู้และนวัตกรรม โดยมุ่งเน้นผลลัพธ์ที่ตรวจสอบได้และขยายผลได้จริง เพื่อสนับสนุนการกำกับติดตามและการพัฒนาองค์กรอย่างต่อเนื่อง

3.4.2.2 วัตถุประสงค์และผลลัพธ์ที่คาดหวัง

วัตถุประสงค์

- 1) ส่งเสริมการพัฒนางานวิจัยและนวัตกรรมให้มีคุณภาพ และมีความพร้อมต่อการใช้ประโยชน์เชิงพื้นที่และเชิงพาณิชย์
- 2) พัฒนากลไกสนับสนุนการถ่ายทอดเทคโนโลยี การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา และการบริหารจัดการผลงานวิจัยให้เป็นมาตรฐาน โปร่งใส และตรวจสอบได้
- 3) ส่งเสริมการบ่มเพาะและพัฒนาผู้ประกอบการบนฐานองค์ความรู้และนวัตกรรม รวมถึงการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับภาคอุตสาหกรรม ภาคธุรกิจ และชุมชน
- 4) รวบรวม วิเคราะห์ และแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดีด้านการวิจัยและนวัตกรรม เพื่อขยายผลสู่การปฏิบัติและต่อยอดเป็นแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ

ผลลัพธ์ที่คาดหวัง

- 1) มีผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่ได้รับการใช้ประโยชน์เชิงพื้นที่และเชิงพาณิชย์เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยมีหลักฐานผลลัพธ์ที่ตรวจสอบได้
- 2) พัฒนาผู้ประกอบการหรือผู้ประกอบการเริ่มต้นที่ต่อยอดจากองค์ความรู้และนวัตกรรมของมหาวิทยาลัย รวมถึงต้นแบบ ผลิตภัณฑ์ หรือบริการที่พร้อมขยายผล
- 3) มีกลไกด้านทรัพย์สินทางปัญญาและการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่เป็นมาตรฐานครอบคลุมการยื่นคำขอ การพิจารณา การอนุญาตใช้สิทธิ และการติดตามผลหลังถ่ายทอด
- 4) มีเครือข่ายความร่วมมือกับภาคอุตสาหกรรม ภาคธุรกิจ และชุมชนอย่างเป็นรูปธรรมนำไปสู่โครงการร่วมและผลลัพธ์ที่ชัดเจน
- 5) มีองค์ความรู้ แนวปฏิบัติที่ดี และบทเรียนด้านการวิจัยและนวัตกรรมเชิงพาณิชย์ที่ได้รับการสังเคราะห์และเผยแพร่เพื่อขยายผล

3.4.2.3 ประเด็นองค์ความรู้หลัก (Knowledge Topics)

- 1) การบริหารจัดการงานวิจัยและนวัตกรรมเชิงระบบ ตั้งแต่การกำหนดโจทย์ พัฒนาโครงการบริหารงบประมาณ กำกับความเสี่ยง และติดตามประเมินผล พร้อมเอกสารและหลักฐานประกอบที่ตรวจสอบได้
- 2) การยกระดับคุณภาพผลงานวิจัยและนวัตกรรมสู่ความพร้อมใช้ประโยชน์ ได้แก่ การพัฒนาต้นแบบ การทดสอบในสภาพแวดล้อมจริง การรับรองมาตรฐาน และการจัดทำหลักฐานรองรับการนำไปใช้
- 3) การคุ้มครองและบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาและสิทธิประโยชน์ ได้แก่ การตรวจสอบความใหม่ การยื่นคำขอ การกำหนดเจ้าของผลงาน การจัดทำข้อตกลงการใช้สิทธิ และการแบ่งปันผลประโยชน์ตามหลักเกณฑ์ที่ตรวจสอบได้
- 4) การถ่ายทอดเทคโนโลยีและการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยเชิงพื้นที่และเชิงพาณิชย์ รวมถึงการจัดทำข้อตกลงความร่วมมือ การอนุญาตใช้สิทธิ การร่วมพัฒนากับภาคเอกชน และการติดตามผลลัพธ์หลังถ่ายทอด
- 5) การบ่มเพาะและพัฒนาผู้ประกอบการบนฐานองค์ความรู้และนวัตกรรม ได้แก่ การวิเคราะห์ตลาด การออกแบบแบบจำลองธุรกิจ การวิเคราะห์ต้นทุนและราคา การทดสอบตลาด และการจัดทำแผนธุรกิจ

3.4.2.4 ผู้มีส่วนร่วมและบทบาทโดยสังเขป

- 1) คณาจารย์ นักวิจัย และนักวิจัยรุ่นใหม่ ทำหน้าที่พัฒนาองค์ความรู้ สังเคราะห์บทเรียน และผลักดันผลงานสู่การใช้ประโยชน์
- 2) บุคลากรสายสนับสนุนด้านวิจัย นวัตกรรม ทรัพย์สินทางปัญญา และถ่ายทอดเทคโนโลยี ทำหน้าที่สนับสนุนกระบวนการบริหารโครงการฯ และการติดตามผล
- 3) ผู้บริหารด้านวิจัยและนวัตกรรมของมหาวิทยาลัยและส่วนงาน ทำหน้าที่กำกับทิศทางจัดสรรทรัพยากร และติดตามผลการดำเนินงานให้สอดคล้องตัวชี้วัดเชิงยุทธศาสตร์
- 4) ผู้ประกอบการ ศิษย์เก่า และเครือข่ายภาคอุตสาหกรรมและภาคธุรกิจ ทำหน้าที่ร่วมพัฒนาทดสอบ ใช้ประโยชน์ และสนับสนุนการขยายผลเชิงพาณิชย์
- 5) หน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้อง เช่น หน่วยงานรัฐ แหล่งทุน หน่วยงานมาตรฐาน และภาคีเครือข่ายชุมชน ทำหน้าที่สนับสนุนทรัพยากร มาตรฐาน และการขยายผลเชิงพื้นที่และเชิงสังคม

3.4.3 CoP 3 การจัดการองค์กรสมัยใหม่ (Modern Organizational Management)

3.4.3.1 บทนำและทิศทางการขับเคลื่อน

ชุมชนนักปฏิบัติด้านการจัดการองค์กรสมัยใหม่ เป็นกลไกสำคัญของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยในการยกระดับระบบบริหารจัดการให้มีความทันสมัย โปร่งใส ตรวจสอบได้ และขับเคลื่อนด้วยข้อมูล โดยมุ่งเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานของส่วนงาน ลดภาระงานซ้ำซ้อน ลดระยะเวลาให้บริการ และยกระดับคุณภาพการตัดสินใจเชิงบริหารในทุกระดับ ทั้งนี้ CoP ทำหน้าที่เป็นเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสังเคราะห์องค์ความรู้จากการปฏิบัติงานจริงของผู้บริหารและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนากลไกสำคัญ ได้แก่ การปรับปรุงกระบวนการบริการ การพัฒนาและเชื่อมโยงระบบสารสนเทศ การกำกับติดตามตัวชี้วัด การบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายใน ตลอดจนการยกระดับคุณภาพข้อมูลและความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ เพื่อสนับสนุนการขยายผลและการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

3.4.3.2 วัตถุประสงค์และผลลัพธ์ที่คาดหวัง

วัตถุประสงค์

1) พัฒนาระบบบริหารจัดการองค์กรสมัยใหม่โดยใช้ข้อมูลและระบบดิจิทัลเป็นฐาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ความโปร่งใส และความสามารถในการตรวจสอบได้

2) ปรับปรุงและยกระดับกระบวนการสำคัญให้เป็นมาตรฐาน ลดความซ้ำซ้อน และเพิ่มความเร็วในการให้บริการ

3) พัฒนากลไกการบริหารจัดการข้อมูลและการเชื่อมโยงระบบสารสนเทศ เพื่อให้ข้อมูลถูกต้อง ครบถ้วน และใช้ประโยชน์ในการกำกับติดตามผลการดำเนินงาน

4) ส่งเสริมสมรรถนะดิจิทัลของบุคลากรและสร้างวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลลัพธ์บนฐานข้อมูลผลลัพธ์ที่คาดหวัง

5) สังเคราะห์และขยายผลแนวปฏิบัติที่ดีด้านการบริหารจัดการองค์กรและระบบดิจิทัลสู่ส่วนงานและระดับมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง

ผลลัพธ์ที่คาดหวัง

1) กระบวนการสำคัญมีมาตรฐานชัดเจน ลดขั้นตอนและลดระยะเวลาการให้บริการ โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์รองรับ

2) ระบบดิจิทัลและการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างส่วนงานมีความครบถ้วน ถูกต้อง และลดการทำงานซ้ำซ้อนอย่างเป็นรูปธรรม

3) มีข้อมูลเพื่อการบริหารที่มีคุณภาพ สามารถใช้กำกับติดตามตัวชี้วัดและสนับสนุนการตัดสินใจของผู้บริหารได้อย่างต่อเนื่อง

4) มีองค์ความรู้ แนวปฏิบัติที่ดี และบทเรียนด้านการจัดการองค์กรสมัยใหม่และระบบดิจิทัลที่ได้รับการสังเคราะห์และเผยแพร่เพื่อขยายผล

5) บุคลากรมีสมรรถนะดิจิทัลเพิ่มขึ้น และเกิดวัฒนธรรมการทำงานที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ และมุ่งผลลัพธ์

6) มีมาตรการด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศและการบริหารความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้งานได้จริง ลดโอกาสเกิดเหตุและลดผลกระทบต่อการดำเนินงาน

7) มีองค์ความรู้และแนวปฏิบัติที่ดีด้านการจัดการองค์กรสมัยใหม่ที่ได้รับการสังเคราะห์เผยแพร่ และขยายผลผ่านคลังความรู้ดิจิทัลอย่างเป็นระบบ

3.4.3.3 ประเด็นองค์ความรู้หลัก (Knowledge Topics)

- 1) การปรับปรุงกระบวนการงานและการออกแบบบริการให้มุ่งผู้รับบริการและมีประสิทธิภาพ รวมถึงการกำหนดมาตรฐาน ขั้นตอน ผู้รับผิดชอบ และหลักฐานการปฏิบัติงานที่ตรวจสอบได้
- 2) การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการให้บริการ และการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างส่วนงานเพื่อลดการบันทึกซ้ำซ้อนและเพิ่มความถูกต้องของข้อมูล
- 3) การบริหารจัดการข้อมูลและคุณภาพข้อมูลเพื่อการตัดสินใจและการรายงานผล ได้แก่ นิยามข้อมูล มาตรฐานข้อมูล เจ้าของข้อมูล วิธีจัดเก็บ และการตรวจสอบคุณภาพข้อมูล
- 4) การกำกับติดตามผลการดำเนินงานด้วยตัวชี้วัด ระบบรายงานผล และการวิเคราะห์แนวโน้ม เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงงานอย่างต่อเนื่อง
- 5) การบริหารความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศและการบริหารความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ได้แก่ การควบคุมสิทธิการเข้าถึง การสำรองข้อมูล การเตรียมความพร้อมรองรับเหตุการณ์ และการติดตามความเสี่ยง

3.4.3.4 ผู้มีส่วนร่วมและบทบาทโดยสังเขป

- 1) ผู้บริหารระดับมหาวิทยาลัยและส่วนงาน ทำหน้าที่กำหนดทิศทาง กำกับติดตามผล และสนับสนุนทรัพยากรให้สอดคล้องกับเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์
- 2) บุคลากรสายสนับสนุนทำหน้าที่ออกแบบ ปรับปรุง และกำหนดมาตรฐานกระบวนการ รวมถึงกำกับคุณภาพข้อมูลให้ถูกต้องครบถ้วน
- 3) บุคลากรสายสนับสนุน ที่เกี่ยวข้องกับงานแผน งบประมาณ การเงิน พัสดุ บุคลากร สารบรรณ และงานบริการ ทำหน้าที่ร่วมพัฒนากระบวนการและปรับใช้แนวปฏิบัติที่ดี
- 4) บุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและผู้ดูแลระบบ ทำหน้าที่พัฒนา ดูแล เชื่อมโยงระบบสารสนเทศ ยกระดับความมั่นคงปลอดภัย และสนับสนุนการใช้ระบบอย่างมีประสิทธิภาพ
- 5) เครือข่ายผู้ใช้งานระบบ เช่น คณาจารย์ นักศึกษา และผู้รับบริการ ทำหน้าที่สะท้อนข้อเสนอแนะ สนับสนุนการทดสอบใช้งาน และร่วมยกระดับคุณภาพบริการ

3.4.4 CoP 4 หลักสูตรและบริการวิชาการเชิงพาณิชย์เพื่อสร้างรายได้ (Commercial Academic Programs and Services for Revenue Generation)

3.4.4.1 บทนำและทิศทางการขับเคลื่อน

ชุมชนนักปฏิบัติด้านหลักสูตรและบริการวิชาการเชิงพาณิชย์เพื่อสร้างรายได้ เป็นกลไกสำคัญของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยในการพัฒนาหลักสูตรระยะสั้น หลักสูตรแบบไม่ให้ปริญญา การฝึกอบรมและบริการวิชาการเชิงพาณิชย์ให้มีคุณภาพ มีมาตรฐาน และมีความสามารถในการแข่งขัน ตอบสนองความต้องการของตลาดและผู้รับบริการ พร้อมสนับสนุนการสร้างรายได้ที่ยั่งยืนให้แก่มหาวิทยาลัยและส่วนงาน ทั้งนี้ CoP ทำหน้าที่เป็นเวทีบูรณาการองค์ความรู้จากการปฏิบัติงานจริงของคณาจารย์ ผู้บริหาร และบุคลากรสายสนับสนุน เพื่อร่วมกันพัฒนาโมเดลการดำเนินงานเชิงระบบตั้งแต่การสำรวจความต้องการ การออกแบบข้อเสนอหลักสูตรและบริการ การกำหนดมาตรฐานการให้บริการ การบริหารต้นทุนและการกำหนดราคา การสื่อสารการตลาดและการบริหารความสัมพันธ์กับผู้รับบริการ ตลอดจนการวัดผลลัพธ์และการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

3.4.4.2 วัตถุประสงค์และผลลัพธ์ที่คาดหวัง

วัตถุประสงค์

- 1) ส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรระยะสั้นและบริการวิชาการเชิงพาณิชย์ให้มีคุณภาพ ทันสมัย และตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการและตลาดแรงงาน
- 2) พัฒนากลไกการสร้างรายได้จากหลักสูตรและบริการวิชาการ โดยจัดทำกระบวนการ ออกแบบ การบริหารจัดการ และการติดตามผลให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน
- 3) พัฒนาระบบการบริหารต้นทุน การกำหนดราคา และการวิเคราะห์ความคุ้มค่า เพื่อให้ การดำเนินงานเกิดประสิทธิภาพและความยั่งยืนด้านการเงิน
- 4) ส่งเสริมการสื่อสารการตลาด การพัฒนาเครือข่ายลูกค้าและพันธมิตร และการบริหาร ความสัมพันธ์กับผู้รับบริการ เพื่อเพิ่มโอกาสทางรายได้และการใช้บริการซ้ำ
- 5) รวบรวม สังเคราะห์ และขยายผลแนวปฏิบัติที่ดีด้านหลักสูตรและบริการวิชาการเชิง พาณิชย์สู่ส่วนงานและระดับมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง

ผลลัพธ์ที่คาดหวัง

- 1) มีหลักสูตรระยะสั้นและบริการวิชาการเชิงพาณิชย์ที่มีคุณภาพและตอบโจทย์ตลาด เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยมีหลักฐานผลลัพธ์และความพึงพอใจที่ตรวจสอบได้
- 2) รายได้จากหลักสูตรและบริการวิชาการเพิ่มขึ้น และมีการบริหารต้นทุนและความ คุ้มค่าอย่างเป็นระบบ
- 3) มีกระบวนการดำเนินงานที่เป็นมาตรฐาน ลดความซ้ำซ้อน และเพิ่มประสิทธิภาพการ จัดส่งมอบบริการ
- 4) มีเครือข่ายลูกค้าและพันธมิตรเพิ่มขึ้น เกิดการให้บริการซ้ำ และมีความร่วมมือเชิง รูปธรรมในการพัฒนาหลักสูตรหรือบริการ
- 5) มีข้อมูลและหลักฐานเชิงประจักษ์รองรับการกำกับติดตาม การรายงานผลตามตัวชี้วัด และการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง
- 6) องค์ความรู้และแนวปฏิบัติที่ดีด้านหลักสูตรและบริการวิชาการเชิงพาณิชย์ที่ได้รับการ สังเคราะห์ เผยแพร่ และขยายผลผ่านคลังความรู้ดิจิทัลอย่างเป็นระบบ

3.4.4.3 ประเด็นองค์ความรู้หลัก (Knowledge Topics)

- 1) การสำรวจความต้องการ การวิเคราะห์ตลาดและกลุ่มเป้าหมาย การกำหนดคุณค่าและ จุดเด่นของหลักสูตรหรือบริการ และการกำหนดผลลัพธ์การให้บริการให้สอดคล้องกับผู้รับบริการ
- 2) การพัฒนาหลักสูตรระยะสั้นและหลักสูตรฝึกอบรมให้มีมาตรฐาน ครอบคลุมโครงสร้าง เนื้อหา แผนการสอน เอกสารประกอบ สื่อการเรียนรู้ วิธีประเมินผล และการจัดเก็บหลักฐานที่ตรวจสอบได้
- 3) การบริหารจัดการโครงการบริการวิชาการเชิงพาณิชย์และการจัดส่งมอบบริการ ตั้งแต่การ จัดทำข้อเสนอ การวางแผนทรัพยากร การบริหารสัญญา การดำเนินกิจกรรม การประเมินผล และการปิดโครงการ
- 4) การบริหารต้นทุน การกำหนดราคา การวิเคราะห์จุดคุ้มทุน และการวิเคราะห์ความคุ้มค่า รวมถึงการจัดทำรายงานรายได้และค่าใช้จ่ายเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจ
- 5) การสื่อสารการตลาด การขาย การบริหารความสัมพันธ์กับผู้รับบริการ และการพัฒนา เครือข่ายพันธมิตร รวมถึงการใช้ช่องทางดิจิทัลในการประชาสัมพันธ์และการรับสมัคร

6) การวัดผลลัพธ์และการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ ตัวชี้วัดด้านรายได้ ความคุ้มค่า ความพึงพอใจ การรับรองสมรรถนะผู้เข้าอบรม และผลกระทบต่อองค์กร พร้อมสังเคราะห์บทเรียนและจัดเก็บในคลังภูมิพลังแห่งปัญญา

3.4.4.4 ผู้มีส่วนร่วมและบทบาทโดยสังเขป

1) ผู้บริหารระดับมหาวิทยาลัยและส่วนงาน ทำหน้าที่กำหนดทิศทาง สนับสนุนทรัพยากร กำกับติดตามผล และใช้ข้อมูลผลลัพธ์ประกอบการตัดสินใจเชิงบริหาร

2) อาจารย์ วิทยากร และผู้เชี่ยวชาญ ทำหน้าที่พัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรหรือบริการ ออกแบบการจัดการเรียนรู้หรือการให้บริการ จัดส่งมอบบริการตามมาตรฐาน และสรุปบทเรียนเพื่อจัดทำองค์ความรู้ และแนวปฏิบัติที่ดี

3) บุคลากรสายสนับสนุนที่เกี่ยวข้องกับงานวิชาการ งานแผน งานงบประมาณ การเงิน พัสดุ บุคลากร สารบรรณ งานบริการ และงานประสานเครือข่าย ทำหน้าที่สนับสนุนการดำเนินโครงการให้เป็นไปตามระเบียบและมาตรฐาน จัดทำและจัดเก็บหลักฐานที่ตรวจสอบได้ รวมทั้งร่วมพัฒนากระบวนการและปรับใช้แนวปฏิบัติที่ดี

4) หน่วยงานด้านการตลาดและการสื่อสารองค์กร ทำหน้าที่พัฒนาช่องทางประชาสัมพันธ์ จัดทำสื่อ วางแผนการสื่อสารและการรับสมัคร ตลอดจนติดตามผลการสื่อสารการตลาด

5) ผู้รับบริการและพันธมิตรภายนอก ได้แก่ ภาครัฐกิจ ภาคอุตสาหกรรม หน่วยงานรัฐ ชุมชน และศิษย์เก่า ทำหน้าที่สะท้อนความต้องการ ประเมินความพึงพอใจ สนับสนุนการร่วมพัฒนา และร่วมขยายผลเชิงพื้นที่หรือเชิงพาณิชย์ตามความเหมาะสม

3.5 ระบบคลังความรู้ดิจิทัลและมาตรฐานคุณภาพองค์ความรู้

มหาวิทยาลัยกำหนดให้มีระบบคลังความรู้ดิจิทัล “คลังภูมิพลังแห่งปัญญา” เป็นศูนย์กลางในการรวบรวม จัดระเบียบ ตรวจสอบคุณภาพ เผยแพร่ สืบค้น และติดตามการใช้ประโยชน์องค์ความรู้ของมหาวิทยาลัย เพื่อสนับสนุนการพัฒนาคน งาน ระบบงาน หลักสูตร งานวิจัย นวัตกรรม และบริการวิชาการ ตลอดจนการขยายผลแนวปฏิบัติที่ดีให้เกิดผลลัพธ์เชิงยุทธศาสตร์อย่างต่อเนื่อง โดยบริหารจัดการใน 2 ระดับ ได้แก่ ระดับหน่วยงาน และ ระดับมหาวิทยาลัย ภายใต้มาตรฐานเดียวกันทั้งระบบ

3.5.1 โครงสร้างระบบคลังความรู้ดิจิทัลและระดับการจัดเก็บ

1) คลังภูมิพลังแห่งปัญญา ระดับหน่วยงาน ใช้รองรับการจัดเก็บองค์ความรู้จากการปฏิบัติงานจริงของหน่วยงาน การดำเนินงานของชุมชนนักปฏิบัติ และผลงานแนวปฏิบัติที่ดี (Good Practices) เพื่อการใช้ซ้ำ การเรียนรู้ร่วมกัน และการพัฒนางานภายในหน่วยงาน

2) คลังภูมิพลังแห่งปัญญา ระดับมหาวิทยาลัย ใช้เป็นศูนย์กลางเผยแพร่องค์ความรู้ที่ผ่านการรับรองตามเกณฑ์มหาวิทยาลัย รวมถึงผลงานแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practices) เพื่อการขยายผลการเทียบเคียง และการสนับสนุนการรายงานผลตามตัวชี้วัดและแผนยุทธศาสตร์

3) กำหนดให้การจัดเก็บองค์ความรู้เชื่อมโยงกับ CoP ทั้ง 4 ด้าน และระบุการเชื่อมโยงกับเป้าหมายและตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สืบค้นและนำไปใช้เชิงระบบได้อย่างเป็นรูปธรรม

3.5.2 มาตรฐานข้อมูลกำกับองค์ความรู้และรูปแบบสื่อเผยแพร่

1) องค์ความรู้ทุกเรื่องที่บ้านทึกในระบบต้องมี ข้อมูลกำกับ (Meta-data) ขั้นต่ำ ได้แก่ ชื่อเรื่อง เจ้าขององค์ความรู้ หน่วยงาน วันที่จัดทำหรือทบทวน กลุ่ม CoP ประเด็นองค์ความรู้ คำสำคัญ วัตถุประสงค์ ขอบเขตการใช้ ผู้รับผิดชอบการทบทวนและระดับการเข้าถึง

2) กำหนดให้หน่วยงานจัดทำสื่อเผยแพร่ตามรูปแบบมาตรฐานเพื่อให้ใช้งานได้ง่าย โดยอย่างน้อยประกอบด้วย RUTS Model Canvas (สรุปแก่นความรู้ วิธีดำเนินการ ปัจจัยสำเร็จ ผลลัพธ์ และข้อควรระวัง สื่อสรุปแบบคลิปสั้น หรือสื่อดิจิทัลที่มหาวิทยาลัยกำหนด ทั้งนี้สามารถแนบเอกสารประกอบเพิ่มเติมได้ เช่น คู่มือ มาตรฐานการปฏิบัติงาน แบบฟอร์ม เครื่องมือ รูปภาพ สไลด์ หรือตัวอย่างหลักฐาน เพื่อเพิ่มความครบถ้วนและความพร้อมใช้

3.5.3 กระบวนการรับเข้า กลั่นกรอง รับรอง และเผยแพร่ (End-to-end Workflow)

1) หน่วยงานคัดเลือกผลงานแนวปฏิบัติที่ดี (Good Practices) ตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด และบันทึกในคลังระดับหน่วยงาน โดยจัดเตรียมข้อมูลกำกับและสื่อประกอบให้ครบถ้วน

2) กำหนดขั้นตอนการกลั่นกรองคุณภาพอย่างเป็นระบบ ได้แก่ การตรวจสอบความครบถ้วนของข้อมูลกำกับ การตรวจคุณภาพเนื้อหา การตรวจความเหมาะสมของรูปแบบสื่อ และการรับรองผลการพิจารณาตามมติคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง

3) หน่วยงานจัดส่งผลงานที่ได้รับการเสนอชื่อเพื่อเข้ารับการประกวดแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practices) ระดับมหาวิทยาลัย พร้อม RUTS Model Canvas และเอกสารประกอบ ตามช่องทางและกำหนดเวลาที่มหาวิทยาลัยประกาศ

4) ผลงานที่ผ่านการรับรองให้เผยแพร่ในคลังระดับที่เหมาะสม (หน่วยงานหรือมหาวิทยาลัย) ในสถานะ “เผยแพร่สมบูรณ์” และบันทึกข้อมูลเพื่อรองรับการติดตามการใช้ประโยชน์และการประเมินผล

3.5.4 มาตรฐานคุณภาพองค์ความรู้และเกณฑ์การให้คะแนน

1) กำหนดเกณฑ์คุณภาพองค์ความรู้เพื่อให้เกิดมาตรฐานเดียวกันทั้งมหาวิทยาลัย โดยพิจารณาอย่างน้อยในมิติ ความถูกต้อง ความครบถ้วน ความชัดเจน ความพร้อมใช้งาน ความสอดคล้องกับภารกิจและยุทธศาสตร์ และหลักฐานผลลัพธ์

2) กำหนดเกณฑ์คะแนนขั้นต่ำสำหรับการเผยแพร่ในคลังภูมิปัญญาแห่งปัญญา โดยผลงานที่จะเผยแพร่ต้องมีคะแนนประเมิน มากกว่าร้อยละ 80

3) กำหนดระดับผลการประเมินผลงานการจัดการความรู้สำหรับการประกวดแข่งขันในกิจกรรม KM Day เป็น 3 ระดับ ได้แก่

ระดับเหรียญทอง (Gold Medal) คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 90 ขึ้นไป

ระดับเหรียญเงิน (Silver Medal) คะแนนร้อยละ 85-89

ระดับเหรียญทองแดง (Bronze Medal) คะแนนร้อยละ 80-84

ทั้งนี้ ผลงานที่ได้รับคะแนนสูงสุดจะได้รับรางวัลตามหลักเกณฑ์และประเภทรางวัลที่มหาวิทยาลัยกำหนด

3.5.5 การกำกับดูแล สิทธิการเข้าถึง ความมั่นคงปลอดภัย และจริยธรรมข้อมูล

1) กำหนดระดับการเข้าถึงองค์ความรู้ให้เหมาะสมตามประเภทข้อมูล ได้แก่ เผยแพร่สาธารณะ เผยแพร่ภายใน หรือจำกัดสิทธิ์ พร้อมกำกับการใช้ข้อมูลให้เป็นไปตามระเบียบและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

2) กำหนดมาตรการคุ้มครองข้อมูลและทรัพย์สินทางปัญญา รวมถึงการอ้างอิงแหล่งที่มา ความถูกต้องของข้อมูล และการจัดการองค์ความรู้ที่มีข้อจำกัดด้านการเผยแพร่

3) กำหนดให้มีผู้รับผิดชอบดูแลรายการความรู้ (Owner) และผู้รับผิดชอบทบทวน (Reviewer) เพื่อควบคุมคุณภาพและความเป็นปัจจุบันขององค์ความรู้

3.5.6 การติดตามการใช้ประโยชน์ การรายงานผล และการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

1) ระบบคลังความรู้ดิจิทัลต้องรองรับการติดตามสถิติการใช้งานและหลักฐานการนำไปใช้ประโยชน์ เช่น การเข้าถึง การสืบค้น การดาวน์โหลด ข้อเสนอแนะ และกรณีการประยุกต์ใช้ในงานจริง เพื่อใช้ประกอบการกำกับติดตามและการปรับปรุง

2) หน่วยงานจัดทำรายงานผลตามรอบการรายงานที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยเชื่อมโยงผลการดำเนินงานกับตัวชี้วัดและแผนแม่บท รวมถึงผลลัพธ์จากการนำองค์ความรู้ไปใช้พัฒนางานอย่างน้อยตามเกณฑ์ที่กำหนด

3) ให้มีการทบทวนรายการองค์ความรู้เป็นระยะ เพื่อปรับปรุงให้ทันสมัย ยกระดับคุณภาพ และยืนยันความพร้อมใช้ โดยใช้ผลการประเมินและข้อเสนอแนะเป็นข้อมูลป้อนกลับสำหรับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

บทที่ 4

การติดตาม ประเมินผล และการรายงานผลการจัดการความรู้

การติดตาม ประเมินผล และการรายงานผลการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มีวัตถุประสงค์เพื่อให้การดำเนินงานตามแผนการจัดการความรู้ (KM Action Plan) เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้ และเชื่อมโยงกับแผนยุทธศาสตร์ระยะปานกลาง (พ.ศ. 2566–2570) และเกณฑ์คุณภาพ การศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEX) รวมทั้งสนับสนุนเป้าหมายการเป็น “มหาวิทยาลัยนวัตกรรม เพื่อสังคม”

4.1 การติดตามผลการดำเนินงาน (Monitoring)

มหาวิทยาลัยกำหนดให้มีการติดตามผลอย่างต่อเนื่องตลอดปีงบประมาณใน 3 ระดับ ได้แก่ ระดับหน่วยงาน และคณะ ระดับมหาวิทยาลัย และระดับหน่วยงานกำกับ โดยมีแนวปฏิบัติสำคัญ ดังนี้

- 1) หน่วยงานและคณะจัดทำรายงานความก้าวหน้าการดำเนินงานกิจกรรมการจัดการความรู้และชุมชน นักปฏิบัติเป็นรายไตรมาส ตามแบบฟอร์มที่มหาวิทยาลัยกำหนด พร้อมหลักฐานเชิงประจักษ์ประกอบ
- 2) มหาวิทยาลัยจัดการประชุมทบทวนผลการจัดการความรู้ อย่างน้อยไตรมาสละ 1 ครั้ง เพื่อสรุปความก้าวหน้า ประเด็นปัญหาอุปสรรค มาตรการสนับสนุน และแนวทางเร่งรัดผลการดำเนินงาน
- 3) ติดตามตัวชี้วัดสำคัญด้านการจัดการความรู้ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยอย่างน้อยประกอบด้วย
 - จำนวนชุมชนนักปฏิบัติที่ดำเนินงานครบรอบตามแผน
 - จำนวนและคุณภาพขององค์ความรู้ที่จัดเก็บในคลังความรู้ของมหาวิทยาลัย
 - ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นต่อการเรียนการสอน งานวิจัยและนวัตกรรม บริการวิชาการ และการบริหารจัดการองค์กร
- 4) กำหนดให้มีการตรวจสอบความครบถ้วนและความน่าเชื่อถือของข้อมูลก่อนรายงานผล โดยผู้รับผิดชอบ ข้อมูลของหน่วยงาน และกลไกระดับมหาวิทยาลัยตามที่กำหนด

4.2 การประเมินผลการจัดการความรู้ (Evaluation)

การประเมินผลดำเนินการทั้งระดับชุมชนนักปฏิบัติและระดับมหาวิทยาลัย เพื่อสะท้อนผลลัพธ์ คุณค่า และความคุ้มค่าของการจัดการความรู้ โดยมีแนวทาง ดังนี้

- 1) ระดับชุมชนนักปฏิบัติ ประเมินตามเกณฑ์ 6 ด้าน ได้แก่

- ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์และพันธกิจ
- ความเป็นนวัตกรรมและการแก้ปัญหาทางงาน
- ความครบถ้วนและคุณภาพขององค์ความรู้
- ผลลัพธ์ที่พิสูจน์ได้จากหลักฐานเชิงประจักษ์
- ความยั่งยืน การนำไปใช้ซ้ำ และการขยายผล
- คุณภาพการนำเสนอและความพร้อมเผยแพร่

ผลการประเมินใช้สำหรับคัดเลือกผลงานเด่น และใช้เป็นข้อมูลพัฒนาคุณภาพการดำเนินงานของชุมชน นักปฏิบัติในรอบถัดไป

- 2) ระดับมหาวิทยาลัย ประเมินความสำเร็จของการจัดการความรู้ต่อผลการดำเนินงานสำคัญขององค์กร โดยครอบคลุมอย่างน้อยด้านคุณภาพการจัดการศึกษา ผลผลิตงานวิจัยและนวัตกรรม การบริหารจัดการสมัยใหม่ และการสร้างรายได้จากหลักสูตรและบริการวิชาการ

3) ประเมินความสอดคล้องและการบูรณาการการจัดการความรู้กับระบบประกันคุณภาพการศึกษาและระบบบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย เพื่อให้ผลการประเมินสามารถนำไปใช้ยกระดับระบบงานและผลลัพธ์ระดับมหาวิทยาลัยได้อย่างเป็นรูปธรรม

4.3 การรายงานผล (Reporting)

มหาวิทยาลัยกำหนดการรายงานผลเป็น 3 ส่วนสำคัญ ดังนี้

1) การรายงานภายในมหาวิทยาลัย รายงานต่อผู้บริหารและคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องตามรอบเวลาที่กำหนด เผยแพร่ผลงานผ่านแพลตฟอร์มการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัย และคลังความรู้ภูมิพลังแห่งปัญญา รวมทั้งนำเสนอในเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัย พร้อมจัดทำสรุปบทเรียนและข้อเสนอเพื่อการปรับปรุง

2) การรายงานต่อหน่วยงานกำกับ จัดทำรายงานผลการดำเนินงานแผนปฏิบัติการจัดการความรู้ประจำปีงบประมาณ เสนอต่อสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ภายในเดือนตุลาคม ของทุกปี

3) การพัฒนาระบบสารสนเทศและแดชบอร์ดด้านการจัดการความรู้ เพื่อสรุปผลระดับมหาวิทยาลัย ในมุมมองผู้บริหาร สนับสนุนการตัดสินใจเชิงข้อมูล และเพิ่มความรวดเร็วในการกำกับติดตาม

4.4 การใช้ผลเพื่อการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (Continuous Improvement)

ผลการติดตามและประเมินผลการจัดการความรู้ถูกนำไปใช้เพื่อการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง โดยอย่างน้อย ครอบคลุมการดำเนินการ ดังนี้

1) ปรับปรุงแผนปฏิบัติการจัดการความรู้ แนวทางดำเนินงานชุมชนนักปฏิบัติ และมาตรการสนับสนุน ให้เหมาะสมกับบริบทและความเสี่ยงที่เปลี่ยนแปลง

2) พัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอน งานวิจัยและนวัตกรรม และบริการวิชาการ โดยนำองค์ความรู้ ที่สกัดได้ไปใช้จริงและติดตามผลลัพธ์

3) สกัดและพัฒนาสินทรัพย์ความรู้ให้มีมาตรฐาน นำไปใช้ซ้ำได้ ขยายผลได้ และจัดเก็บในคลังความรู้ ของมหาวิทยาลัยอย่างเป็นระบบ

4) เชื่อมโยงผลการจัดการความรู้กับระบบพัฒนาบุคลากร ระบบประกันคุณภาพ และระบบบริหารจัดการองค์กร เพื่อยกระดับสมรรถนะและผลลัพธ์ของมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง

นิยามศัพท์เฉพาะ

- **การจัดการความรู้ (Knowledge Management: KM)** หมายถึง กระบวนการดำเนินงานอย่างเป็นระบบในการระบุ แสวงหา รวบรวม สร้าง จัดเก็บ ถ่ายทอด แลกเปลี่ยน และนำองค์ความรู้ทั้งที่เป็นความรู้ชัดแจ้งและความรู้เชิงประสบการณ์ไปใช้ประโยชน์ เพื่อพัฒนาคน พัฒนางาน สร้างนวัตกรรม และยกระดับผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง [1], [2], [5], [7]
- **องค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization)** หมายถึง องค์กรที่ส่งเสริมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องในทุกระดับ สนับสนุนการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และนำความรู้ไปใช้ในการปรับปรุงงานและพัฒนานวัตกรรม โดยเชื่อมโยงการเรียนรู้กับวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์ขององค์กร [4], [6], [10]
- **กระบวนการจัดการความรู้ (Knowledge Management Process)** หมายถึง ลำดับขั้นตอนหลักในการดำเนินงานจัดการความรู้ ตั้งแต่การระบุความรู้สำคัญ การสร้างหรือแสวงหาความรู้ การจัดระบบและจัดเก็บ การกลั่นกรอง การเผยแพร่และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ตลอดจนการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์เพื่อพัฒนางานและนวัตกรรม [1], [3], [5], [7]
- **ตัวชี้วัดการจัดการความรู้ (Knowledge Management Indicator; KMI)** หมายถึง ตัวชี้วัดที่มหาวิทยาลัยกำหนดเพื่อใช้กำกับ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานด้านการจัดการความรู้และการใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้ให้บรรลุเป้าหมายและยุทธศาสตร์ขององค์กร โดยอาศัยข้อมูลและหลักฐานที่ตรวจสอบได้
- **สินทรัพย์ความรู้ (Knowledge Assets)** คือ หมายถึง องค์ความรู้ที่มีคุณค่าและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย อาทิ คู่มือ มาตรฐานการปฏิบัติงาน รายงานวิจัย ผลงานนวัตกรรม บทเรียนจากโครงการ สื่อการสอน และข้อมูลเชิงสถิติ ซึ่งได้รับการจัดเก็บและบริหารจัดการให้เข้าถึงได้สะดวกและนำไปใช้ได้จริง [1], [7]
- **สภาพความรู้ที่พึงประสงค์ (KM Desired State)** หมายถึง ระดับความรู้ ทักษะ และสมรรถนะที่มหาวิทยาลัยหรือส่วนงานกำหนดเป็นเป้าหมาย เพื่รองรับวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์ และใช้เป็นฐานในการกำหนดแผนพัฒนาองค์ความรู้ [3], [7]
- **ช่องว่างองค์ความรู้ (Knowledge Gap)** หมายถึง ความแตกต่างระหว่างสภาพความรู้ปัจจุบันกับสภาพความรู้ที่พึงประสงค์ ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาและเติมเต็มผ่านกระบวนการจัดการความรู้และการพัฒนาบุคลากร [3], [7]
- **ชุมชนนักปฏิบัติ (Communities of Practice: CoP)** หมายถึง กลุ่มบุคลากรที่มีภารกิจหรือประเด็นร่วมกันจัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากการปฏิบัติงานจริง เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหา สรุปบทเรียน และพัฒนาองค์ความรู้จนเกิดแนวปฏิบัติที่ดีและองค์ความรู้ใหม่ของหน่วยงาน [4], [7]
- **แนวปฏิบัติที่ดี (Good Practice)** หมายถึง วิธีการหรือกระบวนการทำงานของหน่วยงานที่มีผลการดำเนินงานเป็นที่ประจักษ์ ช่วยให้บรรลุเป้าหมายหรือยกระดับคุณภาพงาน มีหลักฐานรองรับ และได้รับการสรุปเป็นองค์ความรู้เพื่อขยายผลไปยังหน่วยงานอื่น [6], [7]
- **แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice)** หมายถึง แนวปฏิบัติที่ดีที่ผ่านการพิจารณาคัดเลือกระดับมหาวิทยาลัยว่ามีผลลัพธ์โดดเด่น หรือมีนวัตกรรมชัดเจน สามารถใช้เป็นต้นแบบของมหาวิทยาลัย และใช้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับหน่วยงานภายนอกได้ [6], [7]
- **รัศมีแห่งปัญญา (Shining Wisdom)** หมายถึง ผลสะท้อนเชิงผลลัพธ์และการขยายผลขององค์ความรู้จากคลังความรู้ดิจิทัลภูมิพลังแห่งปัญญาที่ถูกนำไปประยุกต์ใช้จนเกิดการเปลี่ยนแปลงที่ตรวจสอบได้ในระดับ

หน่วยงานหรือข้ามหน่วยงาน และนำไปสู่คุณค่าต่อมหาวิทยาลัยและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ตามทิศทางเป้าหมายและยุทธศาสตร์ RUTS-KM

➤ **คลังภูมิพลังแห่งปัญญา (Repository of Shining Wisdom)** หมายถึง ระบบคลังความรู้ดิจิทัลของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สำหรับการรวบรวม จัดเก็บ จัดหมวดหมู่ สืบค้น เผยแพร่ และติดตามการใช้ประโยชน์องค์ความรู้ของมหาวิทยาลัย โดยกำหนดมาตรฐานข้อมูลกำกับรายการและกระบวนการตรวจคุณภาพผลงาน เพื่อให้สามารถนำไปใช้ซ้ำ ขยายผล และตรวจสอบได้ทั้งนี้ คลังฯ แบ่งการดำเนินงานออกเป็น 2 ระดับ ได้แก่ 1) ระดับหน่วยงาน และ 2) ระดับมหาวิทยาลัย [3], [9]

➤ **การจัดการความรู้ตามกรอบ EdPEx** การจัดให้มีระบบข้อมูล สารสนเทศ และองค์ความรู้ที่สำคัญขององค์กรให้มีความถูกต้อง เชื่อถือได้ ทันเวลา และเข้าถึงได้ พร้อมส่งเสริมการนำข้อมูลและความรู้ไปใช้ประกอบการตัดสินใจ การปรับปรุงกระบวนการ และการพัฒนานวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง ตามแนวทางของเกณฑ์ EdPEx โดยเฉพาะในมิติการวัดผล การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้ [6], [8]

เอกสารอ้างอิง

- [1] Dalkir, K. (2017). Knowledge management in theory and practice (3rd ed.). MIT Press.
- [2] Davenport, T. H., & Prusak, L. (1998). Working knowledge: How organizations manage what they know. Harvard Business School Press.
- [3] Nonaka, I., & Takeuchi, H. (1995). The knowledge-creating company: How Japanese companies create the dynamics of innovation. Oxford University Press.
- [4] Probst, G., Raub, S., & Romhardt, K. (2000). Managing knowledge: Building blocks for success. John Wiley & Sons.
- [5] Wiig, K. M. (1997). Knowledge management: An introduction and perspective. Journal of Knowledge Management, 1(1), 6–14.
- [6] Senge, P. M. (2006). The fifth discipline: The art and practice of the learning organization (Rev. & updated ed.). Doubleday/Currency.
- [7] Wenger, E. (1998). Communities of practice: Learning, meaning, and identity. Cambridge University Press.
- [8] Baldrige Performance Excellence Program. (2023). Baldrige excellence framework (education): Proven leadership and management practices for high performance (2023–2024 ed.). U.S. Department of Commerce, National Institute of Standards and Technology.
- [9] สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2552). คู่มือการจัดการความรู้ในภาครัฐ. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ.
- [10] สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม. (2565). เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEx) สำหรับสถาบันอุดมศึกษา. สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม.

ภาคผนวก ก

แบบฟอร์มการเสนอผลงานการจัดการความรู้
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผลงาน

1. ปีงบประมาณ

2. ส่วนงาน (คณะ/วิทยาลัย/สำนัก/กอง ฯลฯ)

.....

3. ชื่อผลงานการจัดการความรู้

.....

4. ประเด็น KM ที่เกี่ยวข้อง (เลือกได้ 1 ข้อ)

☐ CoP1 การจัดการเรียนการสอน

☐ CoP2 วิจัยและนวัตกรรมเชิงพาณิชย์เพื่อการพัฒนาผู้ประกอบการ

☐ CoP3 การจัดการองค์กรสมัยใหม่

☐ CoP4 หลักสูตรและบริการวิชาการเชิงพาณิชย์เพื่อสร้างรายได้

5. ประเด็นองค์ความรู้หลัก (Knowledge Topics)

.....

.....
คำสำคัญ (Keywords) จำนวน 3-5 คำ

6. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์และค่านิยมมหาวิทยาลัย

6.1 แผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย/เป้าประสงค์ที่เกี่ยวข้อง

.....

6.2 ตัวชี้วัด (KPI) ที่ผลงานสนับสนุน (ถ้ามี)

ระบุชื่อ KPI และหน่วยนับ

ค่าเป้าหมายของ KPI (ปีงบประมาณนี้)

7. สรุปสาระสำคัญของผลงาน (Executive Summary)

(สรุปที่มา วิธีดำเนินการ และผลลัพธ์สำคัญ โดยย่อ 5-10 บรรทัด)

.....

.....

.....

.....

ส่วนที่ 2 สรุปผลงาน RUTS Model Canvas		ชื่อผลงาน		หน่วยงาน	
คุณค่า/ประโยชน์ KM (VP)	กลุ่มผู้รับประโยชน์ (CS)	กิจกรรมหลัก KM (KA)	ทรัพยากรหลัก KM (KR)	คู่ความร่วมมือ KM (KP)	
	ช่องทางเผยแพร่ความรู้ (CH)		ความสัมพันธ์กับผู้รับประโยชน์ (CR)		
ต้นทุน/ค่าใช้จ่าย KM (Cost)	ตัววัดความสำเร็จ (Rev)		สินทรัพย์ความรู้ (KT)		

ส่วนที่ 4 เอกสาร/หลักฐานประกอบ

- ☐ สไลด์/โปสเตอร์นำเสนอผลงาน
- ☐ รูปถ่ายกิจกรรม/กระบวนการ KM
- ☐ คู่มือ/แนวปฏิบัติ/เอกสาร SOP
- ☐ รายงานผลการประเมิน/สถิติ/แบบสอบถาม
- ☐ วิดีโอ/ลิงก์สื่อออนไลน์
- ☐ อื่น ๆ ระบุ

ส่วนที่ 5 ผู้นำเสนอผลงาน / ผู้ประสานงาน / ผู้บังคับบัญชาลงนาม

5.1 ผู้นำเสนอผลงาน / ผู้ประสานงานหลัก

1. ชื่อ-สกุล
ตำแหน่ง
โทรศัพท์ E-mail
2. ชื่อ-สกุล
ตำแหน่ง
โทรศัพท์ E-mail

ลงชื่อ ผู้เสนอผลงาน
(.....)
ตำแหน่ง
วันที่

5.2 ความเห็นผู้บังคับบัญชา

ข้าพเจ้าได้ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลและพิจารณาแล้วเห็นสมควรให้เสนอผลงานฉบับนี้เข้าร่วมกิจกรรม/ประกวดผลงานการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ลงชื่อ ผู้บังคับบัญชา
(.....)
ตำแหน่ง
วันที่

คำนิยาม

1. คุณค่า/ประโยชน์ KM (VP : Value Propositions) คือ การอธิบายว่า “ผลงาน KM นี้ช่วยแก้ปัญหาอะไร และทำให้สิ่งใดดีขึ้น” สำหรับผู้รับประโยชน์และมหาวิทยาลัย เช่น ทำให้คุณภาพผู้เรียนดีขึ้น งานบริการมีประสิทธิภาพมากขึ้น ต้นทุนลดลง หรือสร้างรายได้/ภาพลักษณ์เพิ่มขึ้น ควรเขียนให้เห็นทั้งผลลัพธ์เชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ และถ้าเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ มทร.ศรีวิชัย หรือ KPI ได้ให้ระบุไว้ด้วย
2. กลุ่มผู้รับประโยชน์ (CS : Customer Segments) คือ การระบุ “ใครได้ประโยชน์จากองค์ความรู้นี้โดยตรง” เช่น นักศึกษา อาจารย์ บุคลากรสายสนับสนุน ผู้ใช้บัณฑิต ชุมชนท้องถิ่น หรือภาคอุตสาหกรรม ให้ระบุกลุ่มหลัก ๆ พร้อมลักษณะ/ความต้องการสำคัญของแต่ละกลุ่ม เพื่อให้เห็นว่าผลงาน KM ถูกออกแบบมาตอบโจทย์ใครเป็นพิเศษ
3. กิจกรรมหลัก KM (KA : Key Activities) คือ กิจกรรมหรือกระบวนการสำคัญที่ทำให้เกิดและใช้ความรู้ที่จริง เช่น การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (CoP), เวิร์กช็อป, การศึกษาดูงาน, การจัดทำคู่มือ/มาตรฐานงาน, การทดลองใช้แนวปฏิบัติใหม่ และการสรุปบทเรียน (Lesson Learned) ควรเขียนให้เห็นลำดับคร่าว ๆ ว่าความรู้ถูกสร้าง-จัดเก็บ-เผยแพร่-นำไปใช้ อย่างไร
4. ทรัพยากรหลัก KM (KR : Key Resources) หมายถึง คน งบประมาณ เวลา ระบบดิจิทัล ข้อมูล เครื่องมือ หรือองค์ความรู้เดิมที่จำเป็นต่อการดำเนินงาน KM เช่น ทีมอาจารย์และบุคลากรหลัก ระบบฐานข้อมูล/แพลตฟอร์มดิจิทัล ห้องปฏิบัติการ อุปกรณ์เฉพาะทาง หรือชุดองค์ความรู้/คู่มือเดิมที่ใช้เป็นฐานให้พัฒนาเพิ่มเติม
5. คู่ความร่วมมือ KM (KP : Key Partners) คือ หน่วยงานหรือภาคีที่ “ร่วมสร้าง ร่วมใช้ หรือสนับสนุน” ความรู้ เช่น คณะ/วิทยาลัยอื่นในมหาวิทยาลัย หน่วยงานกลาง (สำนัก/กอง) สถานประกอบการภาคเอกชน หน่วยงานภาครัฐ ชุมชนท้องถิ่น หรือเครือข่ายมหาวิทยาลัยพันธมิตร ควรระบุให้ชัดเจนว่าแต่ละภาคีสนับสนุนด้านใด (เช่น ให้ข้อมูล ให้พื้นที่ทดลอง ให้ผู้เชี่ยวชาญ ฯลฯ)
6. ช่องทางเผยแพร่ความรู้ (CH : Channels) คือ ช่องทางที่ใช้ “ส่งมอบ” หรือเผยแพร่ความรู้ให้ถึงผู้รับประโยชน์ เช่น RUTS KM Platform, คลังความรู้ภูมิพลังแห่งปัญญาราชชมงคลศรีวิชัย (Shining Wisdom Knowledge Repository), เว็บไซต์/เพจหน่วยงาน ระบบ LMS รายวิชา, เวที KM Day, CoP Meeting, คู่มือ/เอกสาร หรือคลิปวิดีโอออนไลน์ ควรระบุทั้งช่องทางดิจิทัลและกิจกรรมพบปะจริง
7. ความสัมพันธ์กับผู้รับประโยชน์ (CR : Customer Relationships) คือ วิธีดูแลและสร้างความสัมพันธ์กับผู้ใช้ความรู้ให้ต่อเนื่อง ไม่ใช่เพียงส่งมอบความรู้ครั้งเดียวแล้วจบ เช่น การมีอาจารย์/ผู้เชี่ยวชาญทำหน้าที่ที่ปรึกษา (Mentor), การตั้งกลุ่ม Line/กลุ่มออนไลน์สำหรับถาม-ตอบ, การจัดเวทีติดตามผลและแลกเปลี่ยนประสบการณ์เป็นระยะ, การสำรวจความพึงพอใจและรับฟังข้อเสนอแนะเพื่อนำไปปรับปรุง KM
8. ต้นทุน/ค่าใช้จ่าย KM (Cost : Cost Structure) คือ ทรัพยากรที่ใช้ไปในการดำเนินงาน KM ทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน เช่น งบประมาณโครงการ ค่าอบรม/วิทยากร ค่าวัสดุอุปกรณ์ ค่าระบบเทคโนโลยี รวมถึงเวลาและภาระงานของบุคลากรที่เข้าร่วม ควรเขียนในมุม “ต้นทุนหลักที่ต้องคำนึงถึง” เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจและวางแผนความคุ้มค่าในระยะยาว
9. ตัววัดความสำเร็จ (Rev : Results / Impact) คือ ตัวชี้วัดที่ใช้พิสูจน์ว่า KM ขึ้นนั้น “เกิดผลจริง” ทั้งต่อผลการดำเนินงานและต่อผู้รับประโยชน์ เช่น ร้อยละของผู้เรียนที่บรรลุ SLO, ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ, ระยะเวลาการให้บริการที่ลดลง, จำนวนข้อผิดพลาดที่ลดลง, รายได้/มูลค่าเพิ่มที่เกิดจากการใช้ความรู้ หรือจำนวนหน่วยงานที่นำแนวปฏิบัติไปใช้ต่อ ควรระบุทั้งเชิงปริมาณและตัวอย่างเชิงคุณภาพสำคัญ ๆ
10. สินทรัพย์ความรู้ (KT : Knowledge Assets & Transfer) คือ ผลลัพธ์ด้าน “องค์ความรู้ที่จับต้องได้” ซึ่งได้รับการกลั่นกรองและจัดรูปแบบ พร้อมให้คนอื่นนำไปใช้ได้ เช่น คู่มือปฏิบัติงาน (SOP), แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice), ชุดสไลด์/สื่อการสอน, วิดีโอสาธิต, แบบฟอร์ม/แบบแปลนมาตรฐาน, ชุดข้อมูลหรือรายงานสังเคราะห์ ตลอดจนการกำหนดวิธีถ่ายทอดความรู้เหล่านี้ (อบรม, CoP, Online Course ฯลฯ) และการบันทึกเก็บไว้ใน คลังความรู้ภูมิพลังแห่งปัญญาราชชมงคลศรีวิชัย เพื่อให้เข้าถึงและนำไปใช้ต่อได้อย่างยั่งยืน

เอกสารอ้างอิง

[1] มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (2566). KU Knowledge Management: ระบบการจัดการความรู้มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

<https://km.person.ku.ac.th/>

[2] มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กองการเจ้าหน้าที่. (2564). KU-KM Canvas Model [เอกสารประกอบกิจกรรม KU-KM Day ว่าด้วยการประยุกต์ Canvas Model ในการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์]. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

[3] Zaidan, F. H. (2020). KMCanvas: Canvas da gestão do conhecimento (1st ed.). Consultoria Corporativa.

ภาคผนวก ข

เกณฑ์การตัดสิน CoP1 การจัดการเรียนการสอน

เกณฑ์การประเมิน	น้ำหนัก (ร้อยละ)	ระดับการประเมิน (Rubric 5-1)	ประเด็นพิจารณาเฉพาะ CoP1 และตัวอย่างหลักฐาน
ความสอดคล้องกับประเด็น CoP และยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย	20	5 คะแนน เชื่อมโยงประเด็น CoP กับยุทธศาสตร์หรือแผนมหาวิทยาลัย และแผนปฏิบัติราชการของหน่วยงานอย่างชัดเจน มีการอ้างอิงเอกสารและตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องครบถ้วน 4 คะแนน เชื่อมโยงได้ชัดเจน แต่ยังไม่ครอบคลุมบางมิติของแผนหน่วยงานหรือยังอ้างอิงไม่ครบถ้วน 3 คะแนน เชื่อมโยงได้บางส่วน แต่เหตุผลหรือหลักฐานสนับสนุนยังไม่ชัดเจนเพียงพอ 2 คะแนน กล่าวถึงในภาพรวม ยังไม่มีการวิเคราะห์หรือหลักฐานชัดเจนรองรับ 1 คะแนน ไม่ปรากฏการเชื่อมโยงอย่างมีนัยสำคัญ	ประเด็นพิจารณา คุณภาพผู้เรียน การจัดการเรียนรู้เชิงรุก การจัดการเรียนรู้แบบมุ่งผลลัพธ์ SLO และแผนยกระดับผลสัมฤทธิ์ผู้เรียนของคณะหรือหลักสูตร หลักฐาน แผนพัฒนาการสอน SAR รายวิชาและหลักสูตร การเชื่อมโยง CLO PLO SLO เอกสารแผนปฏิบัติราชการของหน่วยงาน
ความเป็นนวัตกรรม	20	5 คะแนน เป็นแนวคิด วิธีการ หรือกระบวนการใหม่ในบริบทมหาวิทยาลัย ทดลองใช้จริง และแตกต่างจากแนวปฏิบัติเดิมอย่างมีสาระสำคัญ 4 คะแนน ประยุกต์หรือดัดแปลงแนวปฏิบัติเดิมจนเกิดรูปแบบใหม่ในระดับหนึ่ง และทดลองใช้แล้ว 3 คะแนน เป็นการปรับปรุงแนวปฏิบัติเดิมให้ดีขึ้น แต่ความใหม่หรือความแตกต่างยังไม่เด่นชัด 2 คะแนน ใกล้เคียงงานประจำหรือแนวปฏิบัติทั่วไป ยังไม่เห็นองค์ประกอบใหม่ 1 คะแนน ไม่ปรากฏองค์ประกอบนวัตกรรม หมายเหตุ นวัตกรรม หมายถึง วิธีการ กระบวนการ เครื่องมือ หรือรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่แตกต่างจากแนวปฏิบัติเดิมของหน่วยงานอย่างมีสาระสำคัญ และมีการทดลองใช้จริงพร้อมหลักฐาน	ประเด็นพิจารณา รูปแบบการสอนใหม่ วิธีสอนใหม่ การจัดการเรียนรู้เชิงรุก การเรียนรู้จากโครงงานหรือปัญหา การใช้สื่อดิจิทัลจนรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนเปลี่ยนชัดเจน หลักฐาน แผนการสอน ชุดกิจกรรม คู่มือการใช้แพลตฟอร์ม สื่อหรือคลิปตัวอย่าง ผลสะท้อนจากผู้เรียน
ความถูกต้อง ครบถ้วน และเป็นระบบขององค์ความรู้	15	5 คะแนน อธิบายกระบวนการครบถ้วนเป็นระบบทุกขั้นตอน มีแบบจำลองหรือแผนภาพหรือคู่มือ และมีหลักฐานรองรับชัดเจน 4 คะแนน ครอบคลุมขั้นตอนสำคัญครบถ้วน ถูกต้อง แต่ยังขาดรายละเอียดบางส่วน 3 คะแนน อธิบายภาพรวมได้ แต่บางขั้นตอนยังไม่ชัดเจนหรือขาดเอกสารบางรายการ 2 คะแนน นำเสนอเป็นส่วน ๆ ขาดความเชื่อมโยง มองภาพรวมยาก 1 คะแนน ไม่เป็นระบบ ไม่เห็นลำดับกระบวนการชัดเจน	ประเด็นพิจารณา การออกแบบการเรียนรู้ตั้งแต่วิเคราะห์ผู้เรียนและบริบท กำหนดผลลัพธ์ กิจกรรม การประเมิน และการปรับปรุง หลักฐาน แผนการจัดการเรียนรู้ แผนภาพกระบวนการ RUBRIC ตัวอย่างชิ้นงานผู้เรียน รายงานการปรับปรุง รายละเอียดของรายวิชา(Course Specification)

เกณฑ์การประเมิน	น้ำหนัก (ร้อยละ)	ระดับการประเมิน (Rubric 5-1)	ประเด็นพิจารณาเฉพาะ CoP1 และตัวอย่างหลักฐาน
ผลลัพธ์ที่พิสูจน์ได้	25	5 คะแนน มีผลลัพธ์เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพชัดเจน มีข้อมูลก่อนหลังหรือแนวโน้มรองรับ และเกิดผลเชิงบวกต่อหน่วยงานหรือมหาวิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญ 4 คะแนน มีผลลัพธ์ชัดเจนในระดับหน่วยงาน มีข้อมูลรองรับ แต่ยังไม่ขยายผลกว้างขึ้น 3 คะแนน เห็นผลเชิงคุณภาพชัด แต่ข้อมูลเชิงปริมาณยังไม่เพียงพอหรือยังไม่เด่นชัด 2 คะแนน มีตัวอย่างจำกัด ยังไม่สะท้อนผลลัพธ์เชิงระบบ 1 คะแนน ยังอยู่ระยะทดลอง ยังไม่ปรากฏผลลัพธ์ที่พิสูจน์ได้ หมายเหตุ: ระดับคะแนน 3-5 ต้องมีหลักฐานผลลัพธ์อย่างน้อย 1 ตัวชี้วัดเชิงปริมาณ และ 1 หลักฐานเชิงคุณภาพที่ตรวจสอบได้ พร้อมระบุช่วงเวลาและกลุ่มเป้าหมาย	ประเด็นพิจารณา ผลลัพธ์การเรียนรู้ ผลสัมฤทธิ์ อัตราไม่ผ่านลดลง คุณภาพงานผู้เรียน ความพึงพอใจผู้เรียน ผลงานหรือโครงการเด่น หลักฐาน รายงานผลลัพธ์ผู้เรียน สถิติผลสัมฤทธิ์ ชิ้นงานผู้เรียน แบบประเมินความพึงพอใจ รายงานสะท้อนคิดผู้สอนและผู้เรียน
ความยั่งยืนและการนำไปใช้ซ้ำ	10	5 คะแนน ใช้ซ้ำต่อเนื่อง และขยายผลหลายรายวิชา หรือหลายหลักสูตร พร้อมกลไกติดตามทบทวนและปรับปรุงสม่ำเสมอ 4 คะแนน ใช้ซ้ำในหน่วยงานอย่างน้อยหนึ่งรอบ และมีแผนขยายผลชัดเจน 3 คะแนน มีศักยภาพใช้ซ้ำหรือขยายผล แต่กลไกสนับสนุนและระบบติดตามยังไม่ชัด 2 คะแนน ทดลองใช้ครั้งเดียว ยังไม่ใช้ซ้ำ และยังไม่มีความยั่งยืนชัดเจน 1 คะแนน ไม่ปรากฏแนวคิดหรือแผนด้านความยั่งยืน หมายเหตุ: การใช้ซ้ำ หมายถึง การนำแนวปฏิบัติไปใช้ในอย่างน้อย 2 รายวิชา หรือ 2 กลุ่มเรียน หรือ 2 รอบการจัดการเรียนรู้ และมีหลักฐานการติดตามผลและการปรับปรุง	ประเด็นพิจารณา ใช้ซ้ำในหลายรายวิชา ถูกบรรจุเป็นแนวปฏิบัติมาตรฐานของหน่วยงาน หลักฐาน รายชื่อรายวิชาที่ใช้ซ้ำ มติหรือคำสั่งภาควิชา แผนขยายผล รายงานติดตามผลรอบถัดไป
คุณภาพของการนำเสนอ	10	5 คะแนน โครงเรื่องชัดเจน กระชับ ตรงเวลา ใช้สื่อเหมาะสม ตอบคำถามได้ชัดเจนและสะท้อนความเข้าใจเชิงลึก 4 คะแนน นำเสนอชัดเจน ใช้สื่อเหมาะสม ตอบคำถามได้ดี มีข้อบกพร่องเล็กน้อย 3 คะแนน พอเข้าใจได้ แต่โครงสร้างหรือการใช้สื่อบางช่วงไม่ชัด ทำให้ติดตามยาก 2 คะแนน เน้นอ่านสไลด์ ขาดการเชื่อมโยง ใช้สื่อไม่เอื้อต่อความเข้าใจ 1 คะแนน เตรียมไม่พร้อม สื่อไม่พร้อม สื่อสารไม่ตรงประเด็นหรือไม่ตรงเวลา	ประเด็นพิจารณา เล่าเคสก่อนหลังชัดเจน ใช้สื่อการสอนหรือผลงานผู้เรียน ประกอบ ตอบคำถามเชิงปฏิบัติได้ หลักฐาน สไลด์ คลิปการสอนหรือการนำเสนอ เอกสารประกอบ บันทึกคำถามคำตอบ

เกณฑ์การตัดสิน CoP2 วิจัยและนวัตกรรมเชิงพาณิชย์เพื่อการพัฒนาผู้ประกอบการ

เกณฑ์การประเมิน	น้ำหนัก (ร้อยละ)	ระดับการประเมิน (Rubric 5–1)	ประเด็นพิจารณาเฉพาะ CoP1 และตัวอย่างหลักฐาน
ความสอดคล้องกับประเด็น CoP และยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย	20	5 คะแนน เชื่อมโยงประเด็น CoP2 กับยุทธศาสตร์หรือแผนมหาวิทยาลัยด้านวิจัย นวัตกรรม ผู้ประกอบการ การถ่ายทอดเทคโนโลยี การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ อย่างชัดเจน มีการอ้างอิงเอกสารและตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องครบถ้วน 4 คะแนน เชื่อมโยงได้ชัดเจน แต่ยังอ้างอิงเอกสารหรือครอบคลุมตัวชี้วัดไม่ครบถ้วน 3 คะแนน เชื่อมโยงได้บางส่วน แต่เหตุผลหรือหลักฐานสนับสนุนยังไม่ชัดเจนเพียงพอ 2 คะแนน กล่าวถึงในภาพรวม ยังไม่ปรากฏการวิเคราะห์หรือหลักฐานชัดเจนรองรับ 1 คะแนน ไม่ปรากฏการเชื่อมโยงอย่างมีนัยสำคัญ	ประเด็นพิจารณา การแปลงองค์ความรู้สู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ การพัฒนาผู้ประกอบการและสตาร์ทอัพ กลไกสนับสนุนการถ่ายทอดเทคโนโลยี และการจัดการทรัพย์สินทางปัญญา หลักฐาน แผนวิจัยและนวัตกรรมของหน่วยงานหรือมหาวิทยาลัย แผนรายได้จากวิจัยหรือบริการวิชาการเชิงพาณิชย์ KPI หรือ OKR ที่เกี่ยวข้อง โครงการหรือคำรับรองการสนับสนุนจากหน่วยงาน
ความเป็นนวัตกรรม	20	5 คะแนน เป็นนวัตกรรมหรือวิธีการใหม่ชัดเจน มีความแตกต่างจากแนวทางเดิม และมีการประเมินศักยภาพเชิงพาณิชย์อย่างเป็นระบบ เช่น กลุ่มลูกค้า ตลาด คุณค่า ต้นทุน รายได้ พร้อมหลักฐานการทดลองหรือการนำร่อง 4 คะแนน เป็นการประยุกต์หรือพัฒนาแนวทางเดิมจนเกิดรูปแบบใหม่ และมีการประเมินศักยภาพเชิงพาณิชย์บางส่วน 3 คะแนน เป็นการปรับปรุงแนวทางเดิมให้ดีขึ้น แต่ความใหม่หรือศักยภาพเชิงพาณิชย์ยังไม่เด่นชัด 2 คะแนน ใกล้เคียงงานประจำหรือการวิจัยทั่วไป ยังไม่เห็นความใหม่หรือมูลค่าเชิงพาณิชย์ชัดเจน 1 คะแนน ไม่ปรากฏองค์ประกอบนวัตกรรมหรือศักยภาพเชิงพาณิชย์ หมายเหตุ: “นวัตกรรม” ใน CoP2 ให้พิจารณาทั้งความใหม่เชิงเทคนิคและความเป็นไปได้เชิงตลาด โดยมีหลักฐานการประเมินศักยภาพเชิงพาณิชย์ประกอบอย่างน้อย 1 รายการ (เช่น ลูกค้าเป้าหมาย คุณค่า ต้นทุน รายได้ หรือแผนธุรกิจ)	ประเด็นพิจารณา ความใหม่ของนวัตกรรม ระดับความพร้อมด้านเทคโนโลยี การออกแบบผลิตภัณฑ์หรือบริการ การวิเคราะห์ตลาดและรูปแบบธุรกิจ การสร้างมูลค่าเพิ่มและรายได้เปรียบการแข่งขัน หลักฐาน รายงานวิจัยหรือบทความ แบบจำลองหรือต้นแบบ ผลการทดสอบหรือการทดลองใช้ ข้อมูลวิเคราะห์ตลาด RUTS Model Canvas หรือ Business Model Canvas แผนพัฒนาผลิตภัณฑ์

เกณฑ์การประเมิน	น้ำหนัก (ร้อยละ)	ระดับการประเมิน (Rubric 5–1)	ประเด็นพิจารณาเฉพาะ CoP1 และตัวอย่างหลักฐาน
ความถูกต้อง ครบถ้วน และ เป็นระบบขององค์ความรู้	15	5 คะแนน อธิบายกระบวนการตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำครบถ้วนเป็นระบบ เช่น การพัฒนาเทคโนโลยี การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา การถ่ายทอด การทำสัญญา การนำไปใช้ประโยชน์ พร้อมแบบฟอร์มหรือคู่มือและหลักฐานรองรับชัดเจน 4 คะแนน ครอบคลุมขั้นตอนสำคัญครบถ้วน ถูกต้อง แต่ยังขาดรายละเอียดบางส่วน 3 คะแนน อธิบายภาพรวมได้ แต่บางขั้นตอนยังไม่ชัด หรือขาดเอกสารประกอบบางรายการ 2 คะแนน นำเสนอเป็นส่วน ๆ ขาดความเชื่อมโยง ทำให้มองภาพรวมยาก 1 คะแนน ไม่เป็นระบบ ไม่ปรากฏลำดับกระบวนการชัดเจน	ประเด็นพิจารณา กระบวนการพัฒนางานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ ขั้นตอนขอรับรองการใช้ประโยชน์ การจัดการทรัพย์สินทางปัญญา กระบวนการถ่ายทอดและติดตามผลหลังถ่ายทอด หลักฐาน ผังงานหรือคู่มือการดำเนินงาน แบบฟอร์มมาตรฐาน เอกสารประกอบการยื่นคำขอ หนังสือรับรองการใช้ประโยชน์ บันทึกการถ่ายทอดรายงานติดตามผล
ผลลัพธ์ที่พิสูจน์ได้	25	5 คะแนน มีผลลัพธ์เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพชัดเจน เช่น การใช้ประโยชน์จริง รายได้ การลดต้นทุน การเพิ่มประสิทธิภาพ การเกิดผู้ประกอบการหรือการจ้างงาน มีข้อมูลก่อนหลังหรือแนวโน้มรองรับ และเกิดผลเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญ 4 คะแนน มีผลลัพธ์ชัดเจนในระดับหน่วยงาน มีข้อมูลรองรับ แต่ยังขยายผลไม่มาก 3 คะแนน เห็นผลเชิงคุณภาพชัด แต่ข้อมูลเชิงปริมาณยังไม่เพียงพอหรือยังไม่เด่นชัด 2 คะแนน มีตัวอย่างจำกัด ยังไม่สะท้อนผลลัพธ์เชิงระบบ 1 คะแนน ยังอยู่ระยะทดลอง ยังไม่ปรากฏผลลัพธ์ที่พิสูจน์ได้ หมายเหตุ: ระดับคะแนน 3–5 ต้องมีหลักฐานผลลัพธ์อย่างน้อย 1 ตัวชี้วัดเชิงปริมาณ (เช่น รายได้ จำนวนการใช้ประโยชน์ จำนวนสัญญา จำนวนผู้ประกอบการ) และ 1 หลักฐานเชิงคุณภาพที่ตรวจสอบได้ พร้อมระบุช่วงเวลาและหน่วยนับ	ประเด็นพิจารณา จำนวนผลงานที่ถูกนำไปใช้ประโยชน์ รายได้จากการถ่ายทอดหรือบริการวิชาการเชิงพาณิชย์ การเกิดต้นแบบที่ใช้งานได้จริง การเกิดความร่วมมือภาคอุตสาหกรรมหรือชุมชน หลักฐาน สัญญาอนุญาตใช้สิทธิ หลักฐานการรับชำระ รายงานรายได้ หนังสือรับรองการใช้ประโยชน์ หนังสือรับรองความร่วมมือ รายงานผลหลังถ่ายทอด
ความยั่งยืนและการนำไปใช้ซ้ำ	10	5 คะแนน มีการใช้ซ้ำหรือขยายผลต่อเนื่องในหลายพื้นที่หรือหลายกลุ่มลูกค้า มีระบบติดตามผลหลังถ่ายทอด และมีแผนพัฒนาต่อยอดเชิงพาณิชย์ชัดเจน 4 คะแนน ใช้ซ้ำอย่างน้อยหนึ่งรอบ และมีแผนขยายผลชัดเจน 3 คะแนน มีศักยภาพใช้ซ้ำหรือขยายผล แต่กลไกสนับสนุนและระบบติดตามยังไม่ชัดเจน 2 คะแนน ทดลองใช้ครั้งเดียว ยังไม่ใช้ซ้ำ และยังไม่มีความยั่งยืนชัดเจน	ประเด็นพิจารณา แผนการผลิตหรือขยายบริการ แผนการตลาด การพัฒนาความร่วมมือระยะยาว การจัดตั้งหรือสนับสนุนผู้ประกอบการ การติดตามผลหลังถ่ายทอด หลักฐาน แผนขยายผล แผนการตลาด รายงานติดตามผลหลังถ่ายทอด หนังสือแสดงเจตจำนงหรือข้อตกลงความร่วมมือ หลักฐานการใช้งานซ้ำ

เกณฑ์การประเมิน	น้ำหนัก (ร้อยละ)	ระดับการประเมิน (Rubric 5–1)	ประเด็นพิจารณาเฉพาะ CoP1 และตัวอย่างหลักฐาน
		1 คะแนน ไม่ปรากฏแนวคิดหรือแผนด้านความยั่งยืน หมายเหตุ: การใช้ซ้ำ หมายถึง การนำผลงานไปใช้ในอย่างน้อย 2 พื้นที่ 2 หน่วยงาน หรือ 2 กลุ่มลูกค้า และมีหลักฐานการติดตามผลหลังถ่ายทอด	
คุณภาพของการนำเสนอ	10	5 คะแนน โครงเรื่องชัดเจน กระชับ ตรงเวลา ใช้สื่อเหมาะสม สื่อสาร “คุณค่าพื้นฐาน ผลลัพธ์ การขยายผล” ได้ชัดเจน และตอบคำถามได้ครอบคลุมทั้งเชิงเทคนิคและเชิงธุรกิจ 4 คะแนน นำเสนอชัดเจน ใช้สื่อเหมาะสม ตอบคำถามได้ดี มีข้อบกพร่องเล็กน้อย 3 คะแนน พอเข้าใจได้ แต่โครงสร้างหรือการใช้สื่อบางช่วงไม่ชัด ทำให้ติดตามยาก 2 คะแนน เน้นอ่านสไลด์ ขาดการเชื่อมโยง ใช้สื่อไม่เอื้อต่อความเข้าใจ 1 คะแนน เตรียมไม่พร้อม สื่อไม่พร้อม สื่อสารไม่ตรงประเด็นหรือไม่ตรงเวลา	ประเด็นพิจารณา นำเสนอให้เห็นปัญหาและความต้องการของตลาด วิธีการแก้ปัญหา จุดเด่นของนวัตกรรม หลักฐานผลการทดสอบ รูปแบบการสร้างรายได้ และแผนขยายผล หลักฐาน สไลด์ คลิปสาธิตต้นแบบ เอกสารประกอบ ผลทดสอบ ใบรับรองมาตรฐาน (ถ้ามี) บันทึกคำถามคำตอบ

เกณฑ์การตัดสิน CoP3 การจัดการองค์การสมัยใหม่

เกณฑ์การประเมิน	น้ำหนัก (ร้อยละ)	ระดับการประเมิน (Rubric 5–1)	ประเด็นพิจารณาเฉพาะ CoP1 และตัวอย่างหลักฐาน
ความสอดคล้องกับประเด็น CoP และยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย	20	5 คะแนน เชื่อมโยงประเด็น CoP3 กับยุทธศาสตร์หรือแผนมหาวิทยาลัยด้านการบริหารจัดการสมัยใหม่ ธรรมชาติของระบบดิจิทัล การบริหารความเสี่ยง การประกันคุณภาพ และการปรับปรุงกระบวนการอย่างชัดเจน พร้อมอ้างอิงเอกสารและตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องครบถ้วน 4 คะแนน เชื่อมโยงได้ชัดเจน แต่ยังครอบคลุมไม่ครบทุกมิติ หรืออ้างอิงเอกสารและตัวชี้วัดไม่ครบถ้วน 3 คะแนน เชื่อมโยงได้บางส่วน แต่เหตุผลหรือหลักฐานสนับสนุนยังไม่ชัดเจนเพียงพอ 2 คะแนน กล่าวถึงในภาพรวม ยังไม่ปรากฏการวิเคราะห์หรือหลักฐานชัดเจนรองรับ 1 คะแนน ไม่ปรากฏการเชื่อมโยงอย่างมีนัยสำคัญ	ประเด็นพิจารณา การยกระดับประสิทธิภาพการบริหารจัดการ การกำกับติดตามคุณภาพ การขับเคลื่อนองค์กรด้วยข้อมูล การปรับปรุงกระบวนการ และการเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัล หลักฐาน แผนยุทธศาสตร์หรือแผนปฏิบัติการ แผนบริหารความเสี่ยง แผนพัฒนาระบบงาน แผนการปรับปรุงกระบวนการ ตัวชี้วัด KPI หรือ KRI ที่เกี่ยวข้อง
ความเป็นนวัตกรรม	20	5 คะแนน เป็นแนวทางใหม่หรือการปรับปรุงเชิงระบบที่เห็นผลชัดเจน เช่น ปรับโครงสร้างงาน ลดขั้นตอน ใช้ดิจิทัลแทนเอกสาร ออกแบบบริการใหม่ หรือสร้างมาตรฐานใหม่ โดยมีการทดลองใช้จริงและเกิดความแตกต่างจากเดิมอย่างมีสาระสำคัญ 4 คะแนน เป็นการประยุกต์หรือพัฒนาแนวทางเดิมจนเกิดรูปแบบใหม่ในระดับหนึ่ง และมีการนำไปใช้จริง 3 คะแนน เป็นการปรับปรุงงานประจำให้ดีขึ้น แต่ความใหม่หรือความต่างยังไม่เด่นชัด 2 คะแนน ใกล้เคียงแนวปฏิบัติทั่วไป ยังไม่เห็นองค์ประกอบใหม่ชัดเจน 1 คะแนน ไม่ปรากฏองค์ประกอบปรับปรุงเชิงระบบ หมายเหตุ: “นวัตกรรม” ใน CoP3 ให้พิจารณาการปรับปรุงเชิงระบบที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของกระบวนการหรือบริการอย่างตรวจสอบได้ (เช่น ลดขั้นตอน ลดเวลา ลดข้อผิดพลาด หรือเพิ่มความโปร่งใสตรวจสอบได้)	ประเด็นพิจารณา กระบวนการสมัยใหม่ การลดระยะเวลา ลดข้อผิดพลาด การออกแบบบริการภายใน การใช้ระบบสารสนเทศหรือแดชบอร์ด การกำกับติดตามแบบเรียลไทม์ หลักฐาน Before–After Process Map เอกสารปรับปรุงขั้นตอน คู่มือหรือมาตรฐานงาน เวิร์กโฟลว์ในระบบ ภาพหน้าจอระบบ รายงานผลการทดสอบใช้งาน
ความถูกต้อง ครบถ้วน และเป็นระบบขององค์ความรู้	15	5 คะแนน อธิบายกระบวนการครบถ้วนเป็นระบบ ตั้งแต่ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต ผลลัพธ์ พร้อมแบบฟอร์ม คู่มือ มาตรฐาน ขั้นตอน ปฏิบัติงาน และหลักฐานรองรับชัดเจน	ประเด็นพิจารณา การกำหนดเจ้าของกระบวนการ บทบาทหน้าที่ ฝั่งงาน ระบบเอกสาร การควบคุมภายใน การจัดการข้อมูลและคุณภาพข้อมูล ๓

เกณฑ์การประเมิน	น้ำหนัก (ร้อยละ)	ระดับการประเมิน (Rubric 5-1)	ประเด็นพิจารณาเฉพาะ CoP1 และตัวอย่างหลักฐาน
		4 คะแนน ครอบคลุมขั้นตอนสำคัญครบถ้วน ถูกต้อง แต่ยังขาดรายละเอียดบางส่วน 3 คะแนน อธิบายภาพรวมได้ แต่บางขั้นตอนยังไม่ชัด หรือขาดเอกสารประกอบบางรายการ 2 คะแนน นำเสนอเป็นส่วน ๆ ขาดความเชื่อมโยง มองภาพรวมยาก 1 คะแนน ไม่เป็นระบบ ไม่ปรากฏลำดับกระบวนการชัดเจน	หลักฐาน SOP คู่มือปฏิบัติงาน แบบฟอร์มมาตรฐาน ผังองค์กรหรือบทบาทหน้าที่ RACI Flowchart รายงานการตรวจติดตามหรือการทบทวน
ผลลัพธ์ที่พิสูจน์ได้	25	5 คะแนน มีผลลัพธ์เชิงประจักษ์ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เช่น ลดระยะเวลา ลดต้นทุน ลดข้อผิดพลาด ลดข้อร้องเรียน เพิ่มความพึงพอใจ เพิ่มความครบถ้วนของข้อมูล หรือเพิ่มความพร้อมต่อการตรวจสอบ มีข้อมูลก่อนหลังหรือแนวโน้มรองรับชัดเจน และเกิดผลเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญ 4 คะแนน มีผลลัพธ์ชัดเจนในระดับหน่วยงาน มีข้อมูลรองรับ แต่ยังขยายผลไม่มาก 3 คะแนน เห็นผลเชิงคุณภาพชัด แต่ข้อมูลเชิงปริมาณยังไม่เพียงพอ 2 คะแนน มีตัวอย่างจำกัด ยังไม่สะท้อนผลลัพธ์เชิงระบบ 1 คะแนน ยังอยู่ระยะทดลอง ยังไม่ปรากฏผลลัพธ์ที่พิสูจน์ได้ หมายเหตุ: ระดับ 3-5 ต้องมีอย่างน้อย 1 ตัวชี้วัดเชิงปริมาณ และ 1 หลักฐานเชิงคุณภาพ อ้างอิงแหล่งข้อมูลเดียวกัน และแสดงค่าก่อนและหลังหรือแนวโน้มอย่างน้อย 2 ช่วงเวลา ให้ประเมินด้วยแบบประเมินตามเกณฑ์ KMI5 (100 คะแนน) แล้วแปลงเป็นคะแนนเกณฑ์นี้: (คะแนนรวม ÷ 100) × 25	ประเด็นพิจารณา ตัวชี้วัดกระบวนการและบริการ เช่น เวลาให้บริการ ระดับความถูกต้อง ความครบถ้วนของข้อมูล ผลการตรวจติดตาม ผลการประเมินคุณภาพหรือความเสี่ยง หลักฐาน Dashboard รายงานผลตัวชี้วัด KPI หรือ KRI รายงานข้อร้องเรียนและการแก้ไข รายงานตรวจติดตามภายใน ผลสำรวจความพึงพอใจ เอกสารสรุปผลการปรับปรุง <u>พร้อมแสดงค่าก่อนและหลัง หรือแนวโน้มอย่างน้อย 2 ช่วงเวลา</u> - แบบประเมินตามเกณฑ์ KMI5 โดยกำหนดคะแนนรวม 100 คะแนน และพิจารณาตามองค์ประกอบหลัก ดังนี้ 1) ประสิทธิภาพของงานและบริการ (30 คะแนน) ผลลัพธ์บรรลุตามวัตถุประสงค์ ตัวชี้วัดผลลัพธ์ดีขึ้น หรือปัญหาลดลงอย่างมีนัยสำคัญ 2) ประสิทธิภาพการดำเนินงาน (20 คะแนน) ระยะเวลาให้บริการลดลง ลดขั้นตอน ลดความสูญเสีย หรือใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า 3) คุณภาพมาตรฐานและความถูกต้อง (20 คะแนน) ความถูกต้องครบถ้วน ลดข้อผิดพลาด และปฏิบัติตามมาตรฐานหรือระเบียบที่เกี่ยวข้อง 4) ความพึงพอใจผู้รับบริการหรือผู้มีส่วนได้เสีย (20 คะแนน) คะแนนความพึงพอใจเพิ่มขึ้น ข้อร้องเรียนลดลง และมีหลักฐานผลสำรวจหรือข้อเสนอแนะประกอบ 5) การปรับปรุงและนวัตกรรมบริการ (10 คะแนน) มีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง มีนวัตกรรมหรือแนวปฏิบัติที่ดี และสามารถขยายผลได้

เกณฑ์การประเมิน	น้ำหนัก (ร้อยละ)	ระดับการประเมิน (Rubric 5–1)	ประเด็นพิจารณาเฉพาะ CoP1 และตัวอย่างหลักฐาน
ความยั่งยืนและการนำไปใช้ซ้ำ	10	5 คะแนน มีการใช้ซ้ำต่อเนื่อง และขยายผลไปหลายส่วนงาน มีมาตรฐานหรือคำสั่งรองรับ และมีกลไกติดตามทบทวนปรับปรุงสม่ำเสมอ 4 คะแนน ใช้ซ้ำในหน่วยงานอย่างน้อยหนึ่งรอบ และมีแผนขยายผลชัดเจน 3 คะแนน มีศักยภาพใช้ซ้ำหรือขยายผล แต่กลไกสนับสนุนและติดตามยังไม่ชัด 2 คะแนน ทดลองใช้ครั้งเดียว ยังไม่ใช้ซ้ำ และยังไม่มีความยั่งยืนชัดเจน 1 คะแนน ไม่ปรากฏแนวคิดหรือแผนด้านความยั่งยืน หมายเหตุ: การใช้ซ้ำ หมายถึง การนำแนวปฏิบัติหรือมาตรฐานไปใช้ในอย่างน้อย 2 ส่วนงาน หรือ 2 กระบวนงาน และมีหลักฐานการติดตามผลรอบถัดไป	ประเด็นพิจารณา การนำแนวปฏิบัติไปเป็นมาตรฐานงาน การออกประกาศหรือคู่มือกลาง การอบรมถ่ายทอด การติดตามผลรอบถัดไป หลักฐาน คำสั่งหรือประกาศ แนวปฏิบัติมาตรฐาน แผนขยายผล รายงานการอบรม รายงานติดตามผลหลังนำไปใช้ รวมถึงหลักฐานการสื่อสารหรือการถ่ายทอดให้ผู้เกี่ยวข้องรับทราบตามช่องทางที่กำหนด
คุณภาพของการนำเสนอ	10	5 คะแนน โครงเรื่องชัดเจน กระชับ ตรงเวลา ใช้สื่อเหมาะสม สื่อสารให้เห็น “ปัญหาเดิม แนวทางใหม่ ผลลัพธ์ การขยายผล” ได้ชัดเจน และตอบคำถามได้ตรงประเด็น 4 คะแนน นำเสนอชัดเจน ใช้สื่อเหมาะสม ตอบคำถามได้ดี มีข้อบกพร่องเล็กน้อย 3 คะแนน พอเข้าใจได้ แต่โครงสร้างหรือสื่อบางช่วงยังไม่ชัด 2 คะแนน เน้นอ่านสไลด์ ขาดการเชื่อมโยง ใช้สื่อไม่เอื้อต่อความเข้าใจ 1 คะแนน เตรียมไม่พร้อม สื่อไม่พร้อม หรือไม่ตรงเวลา	ประเด็นพิจารณา นำเสนอเป็นกรณีศึกษาเชิงระบบ มีแผนภาพ กระบวนงาน แสดงหลักฐานผลลัพธ์อย่างชัดเจน หลักฐาน สไลด์ แผนภาพ Before–After คลิปสาธิตระบบ เอกสารประกอบ บันทึกคำถามคำตอบ

เกณฑ์การตัดสิน CoP4 หลักสูตรและบริการวิชาการเชิงพาณิชย์เพื่อสร้างรายได้

เกณฑ์การประเมิน	น้ำหนัก (ร้อยละ)	ระดับการประเมิน (Rubric 5-1)	ประเด็นพิจารณาเฉพาะ CoP1 และตัวอย่างหลักฐาน
ความสอดคล้องกับประเด็น CoP และยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย	20	5 คะแนน เชื่อมโยงประเด็น CoP4 กับยุทธศาสตร์หรือแผนมหาวิทยาลัยด้านการพัฒนาหลักสูตรอาชีพ หลักสูตรระยะสั้น บริการวิชาการเชิงพาณิชย์ และการสร้างรายได้อย่างชัดเจน พร้อมอ้างอิงเอกสารและตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องครบถ้วน 4 คะแนน เชื่อมโยงได้ชัดเจน แต่ยังอ้างอิงเอกสารหรือครอบคลุมตัวชี้วัดไม่ครบถ้วน 3 คะแนน เชื่อมโยงได้บางส่วน แต่เหตุผลหรือหลักฐานสนับสนุนยังไม่ชัดเจนเพียงพอ 2 คะแนน กล่าวถึงในภาพรวม ยังไม่ปรากฏการวิเคราะห์หรือหลักฐานชัดเจนรองรับ 1 คะแนน ไม่ปรากฏการเชื่อมโยงอย่างมีนัยสำคัญ	ประเด็นพิจารณา การตอบโจทย์ตลาดแรงงานและผู้รับบริการ การสร้างรายได้ถูกต้องตามระเบียบ การสร้างคุณค่าเชิงสังคมและเศรษฐกิจ และการยกระดับภาพลักษณ์มหาวิทยาลัย หลักฐาน แผนพัฒนาหลักสูตรหรือบริการวิชาการ แผนรายได้ แผนการตลาดหรือประชาสัมพันธ์ ตัวชี้วัดรายได้หรือจำนวนผู้เข้าร่วม ข้อเสนอหรือคำรับรองความร่วมมือจากภาคี
ความเป็นนวัตกรรม	20	5 คะแนน หลักสูตรหรือบริการมีจุดเด่นและคุณค่าใหม่ชัดเจน มีการออกแบบให้เหมาะกับกลุ่มเป้าหมาย มีการนำร่องหรือทดสอบตลาด และแตกต่างจากบริการเดิมอย่างมีสาระสำคัญ 4 คะแนน ประยุกต์หรือพัฒนาจากรูปแบบเดิมจนเกิดบริการใหม่ในระดับหนึ่ง และมีการนำไปใช้จริง 3 คะแนน เป็นการปรับปรุงบริการเดิมให้ดีขึ้น แต่ความใหม่หรือความแตกต่างยังไม่เด่นชัด 2 คะแนน ใกล้เคียงแนวปฏิบัติทั่วไป ยังไม่เห็นองค์ประกอบใหม่ชัดเจน 1 คะแนน ไม่ปรากฏองค์ประกอบนวัตกรรม	ประเด็นพิจารณา การออกแบบหลักสูตรหรือบริการตามความต้องการผู้ใช้ การจัดรูปแบบเรียนรู้ยืดหยุ่น การใช้เทคโนโลยีสนับสนุน การเพิ่มมูลค่าด้วยองค์ความรู้เฉพาะทาง หลักฐาน หลักสูตรหรือโครงสร้างหลักสูตร เอกสารการออกแบบบริการ แผนการตลาด สื่อประชาสัมพันธ์ ผลสำรวจความต้องการ ผลการทดสอบนำร่อง
ความถูกต้อง ครบถ้วน และเป็นระบบขององค์ความรู้	15	5 คะแนน อธิบายกระบวนการพัฒนาหลักสูตรหรือบริการครบถ้วน ตั้งแต่การสำรวจความต้องการ ออกแบบ จัดทำเอกสาร ประสานทรัพยากร ดำเนินการ ประเมินผล และการจัดเก็บองค์ความรู้ พร้อมเอกสารประกอบและหลักฐานรองรับชัดเจน 4 คะแนน ครอบคลุมขั้นตอนสำคัญครบถ้วน แต่ยังขาดรายละเอียดบางส่วน 3 คะแนน อธิบายภาพรวมได้ แต่บางขั้นตอนยังไม่ชัด หรือขาดเอกสารบางรายการ 2 คะแนน นำเสนอเป็นส่วน ๆ ขาดความเชื่อมโยง มองภาพรวมยาก 1 คะแนน ไม่เป็นระบบ ไม่ปรากฏลำดับกระบวนการชัดเจน	ประเด็นพิจารณา มาตรฐานการจัดหลักสูตรระยะสั้น มาตรฐานเอกสาร การคำนวณต้นทุนและราคา การบริหารจัดการรายได้ การบริหารความเสี่ยงและข้อจำกัด หลักฐาน SOP หรือคู่มือ/แบบฟอร์มมาตรฐาน TOR หรือข้อเสนอโครงการ เอกสารคำนวณต้นทุนและราคา แผนการสอนหรือกำหนดการ รายงานประเมินผล

เกณฑ์การประเมิน	น้ำหนัก (ร้อยละ)	ระดับการประเมิน (Rubric 5-1)	ประเด็นพิจารณาเฉพาะ CoP1 และตัวอย่างหลักฐาน
ผลลัพธ์ที่พิสูจน์ได้	25	5 คะแนน มีผลลัพธ์ชัดเจนทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เช่น รายได้ตามเป้าหมาย จำนวนผู้ซื้ออบรมหรือผู้รับบริการเพิ่มขึ้น ความพึงพอใจสูง เกิดการซื้อซ้ำหรือขยายความร่วมมือ มีข้อมูลก่อนหลังหรือแนวโน้มรองรับ และเกิดผลเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญ 4 คะแนน มีผลลัพธ์ชัดเจนในระดับหน่วยงาน มีข้อมูลรองรับ แต่ยังขยายผลไม่มาก 3 คะแนน เห็นผลเชิงคุณภาพชัด แต่ข้อมูลเชิงปริมาณยังไม่เพียงพอ 2 คะแนน มีตัวอย่างจำกัด ยังไม่สะท้อนผลลัพธ์เชิงระบบ 1 คะแนน ยังอยู่ระยะทดลอง ยังไม่ปรากฏผลลัพธ์ที่พิสูจน์ได้	ประเด็นพิจารณา รายได้จากหลักสูตรหรือบริการวิชาการ จำนวนโครงการเชิงพาณิชย์ อัตราการกลับมาใช้บริการซ้ำ การยกระดับคุณภาพชีวิตชุมชนหรือผู้รับบริการ หลักฐาน รายงานรายได้ หลักฐานการรับชำระ รายงานสรุปโครงการ รายงานผู้เข้าร่วม ผลประเมินความพึงพอใจ หนังสือขอบคุณหรือคำรับรองจากลูกค้า
ความยั่งยืนและการนำไปใช้ซ้ำ	10	5 คะแนน มีการจัดบริการต่อเนื่องเป็นระบบ มีแผนขยายตลาดหรือเครือข่ายชัดเจน และมีการติดตามคุณภาพและปรับปรุงบริการทุกครั้ง 4 คะแนน ดำเนินการต่อเนื่องอย่างน้อยหนึ่งรอบ และมีแผนขยายผลชัดเจน 3 คะแนน มีศักยภาพขยายผล แต่กลไกสนับสนุนและติดตามยังไม่ชัดเจน 2 คะแนน ดำเนินการครั้งเดียว ยังไม่ใช้ซ้ำ และยังไม่มีความยั่งยืนชัดเจน 1 คะแนน ไม่ปรากฏแนวคิดหรือแผนด้านความยั่งยืน	ประเด็นพิจารณา การต่อยอดเป็นชุดบริการ การสร้างแบรนด์ หลักสูตร การพัฒนาเครือข่ายลูกค้าและพันธมิตร การจัดทำมาตรฐานงานและทีมดำเนินการ หลักฐาน แผนขยายผล แผนการตลาดหรือเครือข่าย รายงานติดตามผลลูกค้า รายงานการปรับปรุงบริการ รายการบริการที่จัดซ้ำ
คุณภาพของการนำเสนอ	10	5 คะแนน โครงเรื่องชัดเจน กระชับ ตรงเวลา ใช้สื่อเหมาะสม นำเสนอให้เห็น “ความต้องการตลาด-ข้อเสนอคุณค่า-รูปแบบดำเนินงาน-ผลลัพธ์และรายได้-การขยายผล” ได้ชัดเจน และตอบคำถามได้ตรงประเด็น 4 คะแนน นำเสนอชัดเจน ใช้สื่อเหมาะสม ตอบคำถามได้ดี มีข้อบกพร่องเล็กน้อย 3 คะแนน พอเข้าใจได้ แต่โครงสร้างหรือสื่อบางช่วงยังไม่ชัด 2 คะแนน เน้นอ่านสไลด์ ขาดการเชื่อมโยง ใช้สื่อไม่เอื้อต่อความเข้าใจ 1 คะแนน เตรียมไม่พร้อม สื่อไม่พร้อม หรือไม่ตรงเวลา	ประเด็นพิจารณา สื่อสารตัวเลขรายได้และผลลัพธ์ได้ชัดเจน มีหลักฐานประกอบครบ และนำเสนอแนวทางรักษาคุณภาพบริการ หลักฐาน สไลด์ สื่อประชาสัมพันธ์ ตัวอย่างเอกสารหลักสูตรหรือโครงการ รายงานรายได้ บันทึกคำถามคำตอบ